

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

első farkas utca 78. sz. alatt gr. BÄNFFI-ház emeletébe.

Megjelen. e lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délel. Ára évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábas sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek. A „nyitól”-i cikkek sora után 15 kr. előleges beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Figyelmeztetésül.

Évnegyedes előfizetők előfizetési határideje mult hó végével lejárván, tisztelettel kérjük előfizetésük megújítását.

Lapunk előfizetési ára:

Egészévre . . . 12 ft.

Félévre . . . 6 „

Évnegyedre . . . 3 „

Egy hóra . . . 1 „

Az előfizetési pénzek kiadó Stein János közép-utcai könyvkereskedésébe küldendők.

Kolozsvár, october 1. 1862.

(D) Mig a német egységre törekvés okát értethetjük, hol oly uralkodók vannak, mint a reuss-schleinczi, vagy reuss-gleitzi fejedelmek, kik 34,000-nyi lélek felett uralkodnak, s hadseregök áll 993 emberből, vagy például a lichtensteini hercezség, mely 7,000 lélekből áll, s van 80 katonája; hol oly uralkodó házak vannak, mint a reuss-schleinczi, hol a fejedelem férjhez adandó leányával nem képes 6,000 forint nőhozományt adni, mintán neki nincs annyi, népe pedig nem elég lovagias, hogy pótdoból a parafernumot kiállja: itt valóban értjük azt, ha a nagy német nép részint a porosz, részint az osztrák hegemonia alá is vágyik, csak hogy oly államéletet élhessen, mely egy nagy nemzet méltóságának megfelel.

De, hogy az egykori hires socialista Proudhon ur, a boldog Belgiumot kívánja a francia terjeszkedő caesarismusként áldozatul vinni, hogy ő hirdetni képes, mintha a virágzó belgaföld kívánná korlátolt monarchiai intézményeit a napoleonidák önkényes hatalmával fölcserélni — ennek csakugyan semmi értelme nincs.

Nagy megbotránkozást is szültek a belgáknál Proudhon iratai, ki e nép vendégszeretetével élve, annak balsorsát kívánja előkészíteni, s kérdésen kívül most, midőn éppen ez ország felgyógyult királya visszatérésének ünnepét a szabad nép nemes gondolkodású királyával megint együtt üli meg, lesz alkalma Proudhon urnak meggyőződnie, hogy az alkotmányt bíró belga nép, melynek jogait a hatalom nem háborgatta, éppen nem vágyik új állapotok után. A nép többsége mindig békeszerető, s ha a jóllét bizonyos fokát saját intézményei alapján elérte, kerüli a radikál újításokat és különösen egy alkotmányos királyi házat soha sem kíván fölcserélni világuralomra törő császárságokkal.

E hangulatnak élénk jeleit látjuk a belga lapokban. Annyi szerencsétlen nép között jólesik nekünk egy boldog nép sorsával foglalkoznunk; azon országával, hol a francia jól megfér a belga mellett, hol a belga, habár francia államnyelven kormányoztatik, nem törekszik nemzeti szakadással, proportio-követeléssel, nyelvviszketeggel megtörni a megalapított polgári szabadságot; hol az irodalom, tudomány, s egyleti tért gazdagon kitudják zsákmányolni a nemzetiség biztosítására a nélkül, hogy a politikai separatisták jogok uszályába kapaszkodnának; abszurd törekvésekkel akarva biztosítani oly dolgokat, a miket erkölcsi erejükkel kívívni képtelenek.

Harminckét éve telik — írja a belga „National” — mióta kivívtuk függetlenségünket. Ez idő óta ugy a régi Európa, mint az új világ lázadások s forradalmok közt hanykódott.

Franciaországban a 89-i eszmék fejlődésükben gátoltatva a despotismus és reactio által, mig végre az élénk türelmetlenség, s a haladás utja elleni merrev ellenszegülés eredményezték az 1848-diki cataclysmust.

A mi szomszédainknál nem tudták felfogni hová juthat el egy nemzet az alkotmányos rendszer által, melyet a nép helyesen fog fel, s az uralkodó helyesen alkalmaz.

A februári győzők ignorálták azt, a mi előttük történt, s eszméiket szétkivánták terjesztetni Európán, azt vélvén, hogy mindenütt, hol egy földirat és egy király van, a nép és uralkodók közti egyezmény félrevetett az által, kinek kezében volt a hatalom.

Ajtajuknál volt egy ország, melyet hasonló helyzetben képzeltek azokkal, kik zendülésüket a szabadság jelszavával indokolták és nagylelkűen megakarták hódítani azt az előhaladás nevében.

De ez ország, mely öseitől tanulta a szabadság gyakorlatát, szerencsés volt oly fejedelmet birni, ki felfogta azon kötelmet, melyet a néppel kötött szerződés szabott reá; mindenik fél hűn tartá meg kötelezettségeit, és a szabadság virágzott, megérett, s meghozta gyümölcsét.

A külső izgatásokra, az ország azon szabadság tetteles gyakorlatával felelt, melyet neki künnről ígérgettek, s egy ünnepélyes demonstratio által (az aprili szemlén 1848-ban) a nemzet és királya tudtára adták a világnak, mikép a szabadelvűleg gyakorlatba hozott jó intézmények biztosítják a nép jóllétét a nélkül, hogy erőszakhoz kelljen folyamodnia azon reformok kivívása végett, melyeket a civilisatio előhaladása követel.

Az 1848-iki francia forradalom csak alkalmul szolgált megszilárdítani nemzetiségünket, melyet 1830-ban vérünkkel megpecsételtünk. Tizenhatsz év következő kormányzás egyesítette a népet és királyt ezen fényes nyilatkozványban.

Tizennégy éven át láttuk körülöttünk emelkedni a verpadokat szerencsétlen ámaszúl a szabadság és előhaladásnak, melyek a népeket a despotismusba ejtették.

Belgium szerencsés volt mindezt békésen túlélni, a belga nép folyvást nőni látta szerencséjét királyának ágise alatt.

Szerdán (24-kén) a király tartja bevonulását Brüsszelbe; a nemzet lelkesedésének kitörése emlékeztetni fog minket 1848 april havára, és ez újabb kifejezése lesz annak, hogy mi fen kívánjuk tartani nemzeti szabadságunkat, bármint hirdessenek azok, kik hazánkat megsemmisíteni szeretnék; állítván, hogy mi készek volnánk feláldozni azt! A kétkedők jöjnek ide nemzeti ünnepünkre, melyet Európa szemei előtt ülünk meg.

Igy irnak általában a belga lapok, a belga király visszatérte évünnepe, így felelnek azon beolvasztási tervek, melyekkel a francia caesarismus politikája e szabad és boldog országot, a szárazföldi Európa tartományainak ezen csaknem egyedüli példányát fenyegeti.

Dobokamegyéből, sept. 27.

A dobokamegyei id. bizottmányi gyűlés 3-dik ülése lefolyt a tegnapi ülésen kinézésbe vett egyetértés reményét. Azon a magas trón elébe szánt kérelmező felirási terv, melyet az 5 magyar- és 5 románból állott fiók-bizottmány az id. bizottmány nagy többsége által nyilvánított elvek értelmében, törvényes alkotmányunk rehabilitálása, s a nemzetiségi igényeknek törvényes országgyűlési uton megoldathatása érdekében megállított, román részről megtámadott s hosszas vita tárgyává tettett még az is, ha tárgyalathatik-e, miután formai — de szerintünk csak formai és nem lényegi különbség van e fiók-bizottmányi munkát és a b. Bánfi Dániel ur 8 mltga által beadott eredeti terv között. Román részről lényegbeli különbség állították, de mert a pusztá állítás megbukott, a tárgyalás csakugyan foganatba vétett.

A hosszas vitatkozásból kiemelendők látjuk, hogy a román népképviselő urak képviseljeik érdekében azt találták szorgalmazandónak: miszerint engedményezések kérelmezésével igyekezzenek az alkotmányos tétre visszajutni; ugyanis szerintek a változott viszonyoknak megfelelő municipalis joggyakorlatra vonatkozó törvényeink nincsenek — a nép képviseletét életbeléptetett 1848-i törvényeink érvényét éppen megtagadák.

A főkom. tanácsos és népképviselő Bologa ur 8 mltga beadott indítványából yevé a román rész a magatartást, mely országgyűlést megelőzőleg oly octroyt kérelmez, melyszerint a nép földbirtoka, közteherviselése, katonáskodási kötelezettsége és adozása arányában képviseletesség egy következő erdélyi országgyűlésen? Részünkről kérnünk kell minden

lehető alkalommal Felséges uralkodónkat, hogy nehallgasson reájok, mert nem tudják, mit beszélnek.

A felirati terv sorsa bukás volt szótatolási uton, 30 szavazat buktatta meg 24 ellenében. Sajátságos e szavazatnál, hogy a terv megállítására befolyt s azt magáévá tett 5 román fiók-bizottmányi tag közül 4 nyíltan ellenszavazott, s csak egy tartá magához illő következtetésnek a szavazástól visszavonulni. Nem irunk többet ez eseményről, mert lármásan beszél ez maga.

A magyar rész, a nagy és kisebb birtok képvisellete, a kolozsvári ipar kamara kinevezett, és az egyetlen magyar ajaku népképviselő közösen aláírandó óvást jelentettek be az elnökséghez, mintán a törvényes alkotmány érdekében felirhatási jogtól elejtettek; báró Huszár Károly ur pedig véglegesen kilépett óvástétele nyomán ezen ideigl. bizottmányból.

Az óvás a hétfői ülésre fog beadatni.

A dobokamegyei id. bizottmányi gyűlés 4-ik ülése sept. 29-én. A már a mult ülésben egymás ellen határozottan állást foglalt magyar és román rész a jegyzőkönyv-olvasás rendén még egymással összeütközött.

A mult ülésben a felirati kérdésnek szavazatra kitűzték, annak megkezdése előtt b. Bánfi Dániel ur 8 mltga egy felfolyamodás irásban beadását jelenté be a gyűlésnek, mint nem verificáltak, s a felett szabályellenesen összealkotottnak szavazatási illetéktelenségére vonatkozólag, mely bejelentést a magyar rész általánosan magáévá tett. E körülmény a jegyzőkönyvbe nem vezetettvé kellő büszséggel be, élénk vita tárgyává lett. A románok egyrésze nem is akart emlékezni e bejelentésről, más része pedig a szavazat után bejelentettnek állítá. Az elnökségre kellett a magyar résznek végül is hivatkozni, minek nyomán jegyzőkönyvre ment a bejelentésnek előlegesen mint utólagosan is megtörténte.

E bejelentés nyomán a nagy- és kisebb birtok magyar képvisellete által aláírt főkom. bizottmányhoz felfolyamodás az elnökséghez beadott, valamint a mult tudósításunkban kiemelt óvás is.

(Folytatása a jövő számban.)

Torda, september 26-kán 1862.

Tegnap a kitűzött megyei bizottmányi ülés megtartott. Főispáni helyettes mlts Züllich István ur az összehívott bizottmányi küldöttsége által meghivatván, érdekes tudósítástétel által kívánta a közigazgatási és törvénykezési közegek szervezését, ezek körébe tartozó ügyek vezetését, az eljárást és az eredményt megismertetni. Érdekes statisztikai adatokat is szolgáltatott közegészségi, közigazgatási, polgár- és büntügyi szempontokból. Meltányolnunk kell benne a nyilvánosság elvét és a munka alaposságát, s bevallanunk, hogy ha szinte nem a 48-ki törvényekre hivatkozás, de az 1791-beli 12-ik törvényeikk egyházi fölemlítése is édes fájdalommal hatott lelkünkre.

Ezután a tisztelt főispáni helyettes ur a bizottmányi tagok névsorát felolvastatta, és a gyűlést megnyitottnak kijelentette, az 1791. 12-ik t. cikkben megállított tárgyalási rendet kívánván követni, a gyűlés tárgyai elősorolása mellett a főkom. bizottmányi rendelvényeket kívánta olvasatni. Ekkor jeles hazánkfia Tisza László megemlítvén, miként a tisztelt főispáni helyettes urat indítvány meglehetése s az 8 cs. kir. Felségéhez felküldendő, 54 bizottmányi tag által aláírt felirat felolvashatása iránt megtalálta. De tisztelt főispáni helyettes ur erre nézve a bizottmányi ülés utolsó napját tűzte ki.

Kijelenté, hogy a trón zsámolyához kívánnak folyamodni azon felirathat, melyet többek, sokak kérésére szerkesztett. Szónok és társai ezen felirattal, 8 Felsége a császár színe elébe fölvenni kívánják. Kéri, figyelmezteti az ellenvéleményeket is, csatlakozzanak a közös alkotmány védelmére! Szónok, mig ezen feliratra válasz nem jön, kijelenti: hogy a bizottmány semmi néven nevezendő tárgyalási vagy cselekvényeiben részt nem fog venni. Felhívja az összes bizottmányi tagjait, nyilatkozzanak: akarnak-e tárgyalásba bocsátkozni, vagy nem?

Főispáni helyettes ur kijelenti, hogy a fölirat felolvasására a rendet kitűzte, melytől elállni nem lehet, kívánja a felsőbb rendeletek olvasását. A főjegyző hozzá is kezdett. De közbeszólások folytán báró Kemény György a jelen bizottmányokat szervező rendelet azon s át olvassa, melyben rendeltetik: hogy ha a bizottmányi tagjainak legalább fele nincs jelen, a bizottmány nem határozatképes. Ezen s. a főispáni helyettes 8 mltgát (habár szólót nem) kötelezi. Ámde 54 bizottmányi tag a felirattal aláírta, s Tisza László indítványát pártolja. Hol van tehát a határozatképes mennyiség?

Erre tordai gör. e. esperes Ozikudán ur szemben tisztelt hazánkfia Tisza László indítványával román nyelvben hosszú beszédet tartott; sajnáljuk, hogy minden tételét nem értettük. Nagyában mégis felfogtuk. Allította: hogy a 48 előtti törvények alkalmazhatlanok; hogy a közbejött

*) Ha a román nemzeti irodalmi társulat a nyelv szabályait általandó alapokra fektetné, ha a román irodalom azonokra emelkednék, hol a nyelv szabályai határozott jellemet és kifejezést nyernének: dacára hajlott életkorunk és az előre ment hosszú szenvedés által nem kis megrongált egészségi állapotunk terheinek, és éppen nem nyelvészeti hivatásunknak alapos, tanulmányozására fáradságot vennénk.

S. L.

48-ki események a jogfolytonosságot elvágják, az azelőtti jogot lehetlenné tették. Tehát szükséges a provisorium. Szónok maga és azon párt is, melyhez tartozik, obajtiák egy alkotmányos állapot megszilárdulását, melyre nézve a provisoriumot átmeneti korszaknak, s a nép érdekében hasznosnak tartja. Azért ellene nyilatkozik Tisza László hazánk indítványának. S kéri, hogy a provisorium előnyét az illetők használják a közügyek előmozdítására. Hasonló értelemben beszélt a nyilatkozott Botta lovag is. Felső-det-rehemi g. e. lelkész Moga nem tudja mi van a felirathoz. Olyan valamire, mit nem ismer, nem ragaszkodhatik. Ezen utóbbi kijelentésre Tisza László hazánk megjegyzi: hogy nem rajta mulik a felirat meg nem ismertetése.

Ezek után főispáni helyettes ur ismét folytatni kívánja a felsőbb rendeletek megszakitott olvasását. De b. Kemény György az általa felolvasott §. alapján állítja: hogy a szabályozott határozatképes szám a bizottságban nem látezik, minthogy azok a kik az indítványhoz ragaszkodnak, addig, míg a felirat sorsa el nem dől, a tanácskozában részt venni nem kívánnak.

Erre főispáni helyettes ur megtudandó a határozatképes, mennyiséget az indítvány fölötti szavazás kifizetésére végre is magát szükségesnek érzi. Mely gr. Thoroezka Miklós észrevételére akint formulázott, hogy azok, kik az indítványt ellenzik, tehát akarják feltétlen a bizottsági tárgyalás folytatását, igen, kik pedig nem akarják, nem-mel szavazzanak. Erre megkezdődött a szavazás. Rendre olvastatván a bizottsági tagok nevei, s mindenki igen-vagy nem-mel felel, az eredmény megmutatta, hogy azok száma, kik a felirathoz ragaszkodva, ettől feltételezik a bizottsági tárgyalásokban részvételt, 54; kik pedig a tárgyalások folytatását kívánták 26. Kiderült tehát, hogy nincs határozatképes mennyiség. Szavazás folytán egy a román intelligenciához tartozó egyén egyszerre igen-t és nem-et mondott. Tehát szavazata elvetendő volt volna. Hanem aztán felvilágosítások, közbeszólások következtében a nem-et visszavonta. Egy más igénytelen képviselője a havasnak, neve említésre sem méltó természetességgel bevallá, hogy ő nem tudja miféle legyen, mivelhogy sem az igen-t, sem a nem-et nem érti. Rögtön két oktató lépett fel: egy magyar és egy román, a volt és jelenlegi alispánok. Meglehető hosszadalmassággal tett nyilvános oktatás következtében győzött az utolsó. A bizottsági tag igen-re szavazott. Ehez nem kell commentár.

Kiderült, hogy a bizottság 26 tagjával a §. értelmében a tárgyalást folytatni s határozni nem lehet, főispáni helyettes ur mlta a bizottsági ülést elnapolta. S ezzel a délelőtti elvégződött, délután a jegyzőkönyv hitelesítésére a tagok meghívattak. A délutáni ülésben főjegyző Nagy Miklós által ügyesen szerkesztett jegyzőkönyv felolvasatott, egy-két szó kiigazítással helyben hagyatott s aláíratott. A bizottsági tagok és hallgatóság közös „éljen“-zéssel távoztak.

Szabó Lajos.

Marosvásárhely, sept. 30-kán 1862.

Tegnapelőtt az az vasárnap este, hétfőre viradól az azon éjszaka karácson ünnepét ülték tyusker utcai templomjukban az izraeliták. A vasárnap estei mulatságból menő ott biza Farkas József nevű szűcs mester ember, jó kedvvel bémene a zsidó templomba nézni, mit hogyan tesznek ott a zsidók; ezek kiutasították s a mint kijött, a külső ajtó előtti szobában, vallomása szerint még több zsidó is szivarozott volna, kért Farkas is tüzet a pipájába; de ezek csunya szidalmazások közt kilökték s az ajtót becsapták utána; mire az megfordult és a kézbelijével az ajtóra is, de az ablakra is vágott volna s azzal megszaladt. Erre kirohantak az izraeliták utána és egy néhány háznai távol-ságra megfogták, megverték s őt folytonos verés és lármá közt visszavitték a templomjukba, hol megkötözték s miután

a száján, órán folyt a vér, egy tálat tartva abba folyt a szűcs vére.

A lármára több szomszéd felkelt, béméve a templomba látták megkötözve a vert magyart, kit azonnal kihoztak s csakugyan annyira össze volt törve, hogy lefektetni kellett ott a közel levő házban.

Hétfőn reggel jelentés történt a rendőrségnek, a nép gyülekezni kezdett, követelte Rozman főverekedő, vérező izraelita megbüntetését; kit csakugyan felhivatott a rendőrség, de kevés kikérdeés után szabadon bocsátott. Ki a mint jönné ki a városbáz kapuján, a nép megragadta, ütni akarván, a városzolgák, különösen pedig maga Rozman különös ugrása következtében kisiklottak vissza a nép kezéből, felfutván a tanácsbázhoz, jelentette ő nem mer ki-plane hazamenni, mert a nép agyonveri.

A polgárság bősztűlen csoportosult a piacra a tanácsbáz eleibe, honnan gyakori intésre a rendőrségnek is ké-sőre oszlott el; mert inkább polgárt vallatott a rendőrség, mint izraelitát.

Hétfőn este az az tegnap este ugy 400—500-ig idős, idősebb, fia alok rontottak a templomra; összezúztak oltárt, ablakokat, asztalt, padot, ajtót, mindent mit kaptak, bottal, csákánnyal, fejszével.

Mit megtudva Baruch izraelita, felfutott a csendőrök-hez, honnan azonnal lement Zöld csendőrhadnagy 8 legény-nyel, kérte magyar nyelven szűnjének meg, hagyának békét; mire a templomban dolgozó nép kiáltotta egyhangulag: „Kérjük a hadnagy urat menjen innen“, ki látván a tulnyomó erőt, elment.

De Baruch egyszersmind az itten állomásozó katonaság őrnagyához is ment, ekkor lármadob, trombita fuvott, mire a katonaság egy századja a legsebesebb futással rohant le a szent király-utczán, a másik század a poklos-utczán a hajós-közön szembe megkerítai a népet, honnan észrevéve a tulságos katonaságot oszlani kezdetek, így 8—9-et megfogva felhozták a katonák a tanácsbázhoz.

A katonaság kirukkolva a „Széchenyi téren“ éjszakázott, a patrolirozás folytonosan tartott. Viradóra az éjszaka kának csend lett. A katonaság a kaszármába visszament.

Ma reggel csodájára gyűlvén a nép az éjszakai történetnek, újból kezdetek a rombolást, holmit kibordani, rá-makat lefeszíteni, mire újból katonaság ment lecsillapítani.

Farkas József szűcs mesterember fekszik nehéz sebével, s megkötözése fájalmával jelenleg az országos kórházban.

Rozman Izraelita egy magára fen hallgat a tanácsbázban.

Az előtt párszor már magok az izraeliták verekedtek tulajdon templomukban, perelték, ablakokat törtek, a papot elverték; párt van a papért közöttük.

KÜLÖNFÉLÉK.

Figyelmeztetjük jó akaróinkat és ügybarátainkat, hogy szerkesztőségi szállásunk mostantól kezdve Farkas-utczába van átvéve a 78. sz. alatti gr. Bánffy-ház emeletébe.

Ma lépik fel Hollósi Kornélia a Kunokban. Ki ne ismerné e nagy művésznő hírét „Margit“ szerepében? ki közlelbi föléptével magyar dalaink csalogánszerű eldalolásával egy elbájolta a közönséget? Ma is a legélvezetesebb estét várhatjuk.

Csikazék id. bizottsága szintén 25-dikén tartott meg. Kedves Tamás gy.-szentmiklósi képviselő egy órástelti indítványt tett. Ellenében főügyész Fodor Ignác egy kiegyenlítő indítványt tett, mely szerint a bizottság óvás mellett, hogy ebből jövőre törvényes következtetés vonassék, maradjon helyben, folytassa működését míg ő Felsége alkotmányunkat egészen helyreállítja. A bizottság kérje ő Felségét, hogy a hadi, pótlék- és főadót, ugy

szintén a só árát méltóztat ő Felsége leszállítani, a kepe-tőrvényt tanulmányoztatni, s annak idejében a közös országgyűlés elé terjesztetni, Csekefalva és Szentmárton havasait, valamint a revindikált székely havasokat visszaadati, a székely huszárok lőszerezési pénzét visszaadati, Al-Csik és Kászonszékéből Moldovába közlekedési utat nyitattni stb. Ezen indítvány alapján a bizottság egy nagyobb része állását megtartotta; de az órástevő tagok, mintán óvásuk-nak hely nem adatott, számszerint 16-ton többnyire a nagyobb földbirtok és ipar képviselői a bizottságyból kiléptek. Jövő számunkban adjuk magat az elfogadott indítványt.

Az „Opin. Nat.“ közleblből egy „Magyar-román-szerb-szövetség“ című cikket közöl Miekiewicz Lászlótól, melyben elmondja, hogy a nemzetiség elvének diadalmas-kodni kell, ugy a Duna mellett, mint diadalmaskodott a Pónál, csakhogy itt nehezebb, mindazonáltal nem kevésbé biztos a győzelem, mintán itt több-féle nemzetiség lakik; s hogy Pest, Bukarest és Belgrad, három különböző nemzetiségnek képezik gyújtóját. Volt ugyan már szó arról, hogy keleten is egy Szárcz-féle szövetséget kellene alakítani, de ez már a főváros miatt sem sikerülne, mintán minden főváros egy nemzetiséget emelve ki a többi felett. Ma pedig már nemcsak a szabadság, de a nemzetiség is főkérdés. Azért azt tanácsolja, hogy nemzetiségek szerint rendeztetvén kelet, mintán e három ország kezdetben egyenkint gyöngö lenne, ezért lépjen ez egy „magyar-román-szerb-szövetség“, mely belsőleg összekötne őket s véd- és dac-szövetség lenne. A közös érdekek a követek egy közös tanácsában tárgyalhatnának, hol egyszersmind a Bánát és Erdély, mely a magyarok és románok közti viszályt okozza, a szerb vajdaság, mely a magyarok és szerbek kibékülését akadályozza, s végre Istria és Albánia ügye is, melyet a szerbek, görögök és olaszok egyaránt óhajtanak, eldöntetnek.

A „Donau Zeitung“ megint aggódik a februári alkotmány miatt, azt írja, hogy befolyásos körökben azon nézet terjed, hogy az idő nincs messze, midőn a februári alkotmány emberei hajlani lesznek kénytelenek, az ország-bírónak Bécsbe érkezése igen táplálja ezen reményt. E remények közt mondja azon hirt is, hogy Erdély kérdése nemcsak magyar felfogás szerint oldatnék meg. Azt hiszi e lap, hogy a magyarok a kormányügyek élén, a Lajthán innen oly férfiakat kívánnak látni, kik esetről esetre a kormányrendeleteket, ha meg nem is hisztik, de legalább hátráltatják; a cselekvési párt ezen embereket a közös ügy előharcosai gyanánt tekintené, s biztosítaná őket, hogy helyt maradásukkal nem csekély szolgálatot tennének a hazának. Azt hiszi azonban a ministeri lap, hogy most már csak azért is a februári alkotmány jótékonyágát a leg-erélyesebben ki fogják szolgáltatni a magyar királyságnak.

Elvesztett gyermek! Pestmegyéből Ceglédre egy koros férfi és nő jelent meg szerkesztőségünknek, névszerint Ócsay Ferenc és neje, kiknek 11 éves fiok a mult évben M.-Vásárhelyről sebesz Kathonai István ur házából elment; egyelőre ott azon reményben voltak, hogy a szülői házhoz visszabujdosott, ez azonban nem történt s a gyermek vagy elveszett, vagy valamely házhoz szolgálatot vállalva menekült. A fia neve Ócsay Lajos, 11 éves, fekete szemű, gesztenyeszínű haja, kerek arcú, csinos termelt, szép külső. Eltávoztakor gatyában, meztláb ment el. A kikenél ezen elbujdosott gyermek tartozkodik, legyenek szivesek azt maros-vásárhelyi seborvos Kathonai István urral tudatni. A megismerődtől szűlők felkérk a Királybázon tuli lapokat is ezen eset közlésére, minthogy meglehet a gyermek tulment a Királybázon.

A hadsereg számának leszállítását illetőleg, írják Bécsből a „Lloyd“ nak, hogy a hadügyminister erre vonatkozó javaslata már ő Felsége elé terjesztetett. E javaslat szerint, sok szabadságra bocsátás várható a legények sorában, több tiszt állomás megszűnik és sok tisztet nyugdíjaznak.

— Triest, sept. 22. Tegnap hozott ítélet a ma-

TÁRCZA.

ÁZ SZÉKELYI FÉNY.

(Folytatás.)

— Ah nénem! kérlek ne beszélj erről. Mi lesz sorsa rokonainknak, ha őket férjed koldusbotja juttatja? És ugyan minő igazság az, hogy ugyanazon perkedés örökösei közül az egyik ágat semmi csapás ne találja, s a másik tönkre jusson!

— A szerencse kedvezett, hogy én az ellenséges két családot kezem által kibékítem. Nekem köszönhetitek mindnyájan, hogy tönkre nem jutottatok. Ők pedig bukjanak, mi gondom rájuk? Első dolog férjem s gyermekem sorsa. Nő de, hagyjuk ezt. Én bizonyosnak hiszem, hogy az országgyűlés alatt Kolozsvárról leszünk; már a fiatalság-nak meg is ígértem, hogy magammal viszek. Ők felfokozott kíváncsisággal várnak rá. Benczi elragadtatva szépséged által, szokott csacsakassága folytán minden kört el-titlte jó híreddel. A legelőkelőbb hölgyek irigylkednek már azon előhatásra, melyet csak neved említése is képes gyakorolni a fiatalságra; csak vigyázz kis pajzán, ne hogy szivedet elfogd fényes jövőjétől. Nő de, hisz ezen nincs is mit aggódni. Ez az egész vidék, sőt egész törvényhatóság nem mutathat fel egyetlen fiatalt sem, ki jogosítva volna arra, hogy hozzád fokozza fel vakmerő reményeit.

— Tulbecsülsz kedves nénem, de hisz a szeretet egy kissé mindig elfogult. Ha hín volnék, el is tudnám kényeztetni. Anyi való, hogy vágyom a nagy világba, habár tudom, mely éles bírálat alá jön ott egy hölgy, melyet ki tudja, én mint falun nevelt, hogyan leszek képes kiállani?

— Atyád hajtván tanácsaimra, oly nevelést adott neked, melynek csak gyakorlati alkalmazása van hátra. Ennek is előiskolája volt házam, hol csak kedvedért gyakran gyűjtöttem össze a jobb házak fiatal-ságát. Te már azon légkörbe átt vagy pláns-tálva, hová engem a sors állított. Ez család összeköttetésem azon reményt nyújtják nekem, hogy szivesen is leszek elfogadva. Ez azonban áldozatokat követel és szükség-séget, hogy atyád vesse félre azon fősvény-séget, mely meglepte őt, mióta egy a vagonosodásnak indult. Ő maga jól tudhatja, mily bajosbecsapászni a jobb körökbe egy-egy hölgyet a teieitek közül. Szerencse, hogy nincs fia testvéred, s így figyelmet gerjesztő vagyoni állásod mellett nem viszesz kilátást alsóbb sorsu sógorságokra. Reám nézve egykor nagy hátrány volt atyád, habár szerencsénk volt, hogy a Zováthiak ezen ága be volt házassodva az oligarchiába. Mindamellott egy két nemzedék összeront-hatja a mit az elődek építeni kezdetek, és te jól tudod, hogy anyád és nagyanyád is nem tartóztak a főaristocra-tiához; mert a mióta a családi ezimek behozattak hazánkba is, társadalmilag megszűnt a székely főne-messég az országos főrend sorába tartozni. Szerencsére azonban a Hallay székely fő-nemes család gróffá vált, s ez Zováthy Os-váld által, általam s Zováthy András által

hozzád családi viszonyban áll. Ez jól fog ajánlani a főbb körökben.

— De hisz lesznek nekem Kolozsvárt sokan ismerőm kedves Sofie néni; ott lesz a kedves Szindi Malvin, ott Maróthi Bertha, a kedves Lázár Paulin ott lesz. ...

— Az ég szerelméért — szakította félbe Hal-layné — hol jár eszed, mikre gondolsz?

— Kedves barátnémra néni, kikkel együtt nevedtem, s kik mind kitűnő nemesi há-zak sarjadékai. Hisz tudod tán a híres Szin-dit, ki Báthori Zsigmond alatt vezér volt, s a Mihály vajda táborát szétverte Tordánál; emlékszel tán Maróthira, ki Székely Mózsessel a barczasági csatán esett el; Lázárra, a Báthori Endre triariusainak hős vezérére. Ah ők mind fejei voltak az országnak, s ez országnagyok egyenes utóai említett barátném.

— Eh mit beszélsz a történelemből, pro-letariusok írták azt ... s magokat kiemelték — szolt néni ingerültséggel gr. Hallayné.

— Boeass meg kedves nénem, talán éppen a magyar az, melynek régi írói majd mind államférfiak voltak; Bethlen Farkas és Miklós, Cserey, Kemény János, Pázmán. ... Sokat hallottam róluk, s tanítóim között taníták a történelmet; fejedelmek, püspökök, kancellárok voltak őis történe-szeink, kik csak azoknak oszták a dícsőséget, a kik méltók voltak rá.

— Proletarius tanítók magyarázzák nek-tek a történelmet többnyire latin iratok után, melyeket csak ők ismernek — szolt Hallayné — ki mindenkép nagy fontosságot akart tulajdonítani azon érdemnek, melynél fogva Izidora az ő viszonyán léphet be a nagy világba és főbb körökbe; a történelemben

pedig semmi jártassággal nem bírva, ráfogó okokkal akarta megfusítani unokahágának értelmes ellenvetéseit. — Ezen tanítók, mint a szűt rágódnak a történelmen, s a multak nagyságát képzelik a jelenben; elfeledve, hogy a társadalom egészen megváltozott, mióta a közös birodalom hűbéri szelleme behatott ezen kilencz szilváfások országába, s a grófi és bárói ezimek többé nem csak hivatalos, hanem családi czimerekké váltak. Azóta az ország felszine külön szakadtok a többi közönséges és mindennapi nemesség-től. És ismerni kell azon szerencse becét, mely bejuttatja azokat is fénykörökbe, kiknek családi czimerén csak öt gombu korona van. Oka csak az, hogy még e rendszer alig másfél százados s még szükség, hogy a főaristocra-tia az alsó népesség felszínét némileg felöllelje s magába olvassza. Csak ez egész szerencséték. Azonban ha a Szindi Malvinakra s Lázár Paulinakra gondolsz, menthetlenül elvesztél. Őket egy körben sem fogod látni ott, hol meg kell fordul-nod. Családjaik nem kérkedhetnek semmi újabb összeköttetésekkel, és ezt jól meg kell fontolnod. Hasztalan voltak elődeik az ország főemberei, ha az újabb időben nem tudtak magoknak érdemeket szerezni.

— Az istenért nénem! tehát meg kell tagadnom őket, kik különben is rokonaink, s kiket ugy szeretek, Kérdé fájó megdöb-benéssel Izidora.

(Folytatjuk.)

gyar vendégek alkalmával előfordult rendzavarások miatt megindított perben, Fabris tr. egy évi börtönrre ítéltetett, a másik három vádlott bizonyítékok hiányában fölmentetett.

— Victor Emanuel udvari káplánya átadta a pápának azon levelet, melyben Pia hercegnő mint keresztátnyának, a portugali király általi eljegyzését jelenti, s áldását kéri a házasságra. Ő szentsége igen kegyesen fogadta a követet, s egy ládacskát adott át neki, melyben a hűnő számára egy 30,000 tallért érő ajándék volt. Ezen felül Rómában aláírási ívet nyitottak, szintén menasszonyi ajándékra. Florencz községtanácsa pedig egy agátkötélzával kedveskedett Píának, melynek egyik oldalán egy arany sárkány van gyémánt szemekkel, Benvenuti Cellini modorában Benvenuti Luigiotól művészileg dolgozva.

— Bukarestből írják, hogy ott a politikai pártizgalmak növekedő félben vannak; Kuza fejedelem napokint gyűltöttebb válik. Igen jellemző a következő tény: Oláhország volt hódosádjára Bibesco herceg pár nap előtt megérkezett Párisból, hol állandóan lakik Bukarestbe, hogy családi ügyeit rendezze. Meglátogatta Kuza fejedelemet, de ez majdnem egy félórát váratta az előszobában és aztán e szavakkal fogadta őt: „Ürülök, hogy valabára meglátogatja hazáját; nemde, nemsokára ismét elutazik?” E dölly igen elkécsért a bojárakat, és főleg Bibesco pártját. Ez többi jó emlékeztetben el mind Ausztriánál, mind Oroszországnál.

— A londoni kiállításra egy ébressztő ágy van, melyből bizonyos meghatározott időben fel kell kelni, vagy akarja az ember vagy nem. A kitűzött órákor egy hang szólal meg az ágyból, mely az alvót ébresszt, egyszersmind egy lámpa gyúl meg, és a borszesz a reggeli főző edény alatt. Ha mind erre nem kél föl a fekvő, oly láma támad, mely a halottakat is képes volna felébresztetni. Ha ez sem elég, egy gorbomba lökessel kidobja az ágy a benne lévő a szoba közepére. Bármily bízhatatlannak lássék mindez, mondja egy német lap, mégis való. Az ügyes szerkesztői gép ára 80 font sterling, de ha nagy kelendősekre tehetne szert, 10 fontért is lehetne adni.

— Lesz-e Londonban egyhamar ismét kiállítás? E kérdésre a „Times” így felel: Nem valószínű, sőt tényleg valószínű, hogy Angliában több év lefolyta előtt ismét kiállítás legyen. A londoni a párisi sokkal gyorsabban követi, semhogy a külföld érdekelt e nagy látványok iránt ne esőkkente. A nagy gyárosok jól látnak vele a joggal vagy nem, egy gondolkoznak, hogy sokkal több fáradságot mint hasznot okoz. A közvélemény szerint egy évtizednél hosszabb szünet álland be ilyenféle nemzetközi törekvésekben.

— Kaposvárról írják a „L.”-nak s. h. 25-ről, hogy azon rablók, kik Örsön 4 pandur agyonlőttek, harmadnapra onnét Túr faluba menvén, ott a magát közönyösen viselő falu népe szemeláttára két izraelitát kiraboltak, és bántalmaztak. Túról aztán a ságvári erdőbe mentek, a hol aztán az öket ütbbe vett pandurok reájuk is bukkának. A pandurkaplár és egy zsivány agyonlővetett, a többi haramja elfutott. A pandurok tovább üldözték őket, és sikerült is közülfők egyet kétségbeesett övédelem után vesélyesen megsebesítve elfogniok, azonban ez a kapott löbcs következtében csakhamar meghalt. E két lelőtt rabló egyike a birbedt Patkó testvére István vala; a másikat Ketyeri Jósának hitták.

— A hirhadt levéltolvaj, Kallab pörének tárgyalása, a hécsi törvényszék előtt múlt hó 23-án megkezdett. Kallab több százeczer levelet sikkasztott el, mert nem csak 56,092 darab föltűretlen s 1,900 föltűrt levelet találtak nála elfogatása alkalmával, hanem kisült, hogy Kallab ur három éven át levelekkel fűtötte szobáját.

Nyiltér.

Nyilvános köszönet. Midőn alólirt, mint a csiesókereszturi rom. kath. egyház főgondnoka, kézdi vásárhelyi orgona-művész Kolonics István urnak köszönetét fejező ki a szentegyházunk számára nála megrendelt díszes és szép hangu orgonának pontos és lelkiismeretes elkészítéseért: nem tehetem, hogy fenn nevezett orgona-művész urat, mint derék mestert a nagy közönség figyelmébe ne ajánljam. Csiesó Keresztúron, augusztusban 1862.

Torma István.

POLITIKAI HIREK.

ANGOLORSZÁG. London, sept. 23. A „Daily News” Napoleon császárt orleanista mesterkedésekkel fenyegeti. Az orleanisták, ugymond, felbgytak a legitimistákkal való egyesülési törekvésekkel s politikájok inkább a szabadelvűség felé hajlik. A „Journ. de Deb.” orleanista befolyás alatt álló lap nyíltan pártolja Olaszország egységét; míg a „France” Eugenia császárné sugalmazása után egészen legitimista érdekekben dolgozik. Russel közlénye nem akarja binni, hogy azon férfiak, kik szilárdsága és zárkózottsága annyiszor volt magasztalva, magát egy, habár szép és szeretetreméltó nő által engedje vezettetni. A „D. News”-nak Párisban majd minden számát lefoglalják.

Mazzini sept. 21-ről körlevelet bocsátott pártíveibe, melyben felhívja őket, hogy Anglia minden városából, s a lehetséges ugyanazon napról kell felírásokat eszközölniök Russel lordhoz a végett, hogy Róma kiűritését diplomaiati uton követelje.

FRANCZIAORSZÁG. Páris, sept. 24. Egész bizonyossággal állítják, hogy Thouvenel írásban beadta lemondását, és hogy a császár a válaszólat Biaritzból visszajövele idejére balasztotta. Arról beszélnek, hogy legközelebb olyan „Constitutionnel”-ezik fog megjelenni, mely tulatesz minden effélen, a mi eddigél megjelent; a mennyiben nem csupán Persigny sugallata, hanem Lavalette, Benedetti, Thouvenel és Persigny egyesülésének eredménye lenne az, kik végkiérletet akarnak tenni a „France” politikájának megdöntésére. Ezen urak terve köztudomás szerint: a benemavatkozás elvének alapján kivonni Rómából a foglaló-sereget, s Róma sorsát egyenesen a római nép elintésésére

hagyni. Valjon fog-e valamit segíteni a bajon, az már más kérdés. A császár egyáltalában nem akar a római kérdésről hallani, a miről legközelebb meggyőződhetett Fould Biaritzban, ki több ízben iparkodott ezen pontot érinteni, de a császár mindenkor azzal szakította félbe, hogy Fouldné aszszonyság hogyléte iránt kérdészködök.

Az itteni hivatalos körökben nem tudnak azon gondolatról megválni, hogy d. Patridge Palmerston titkos ügynöke, a fürkészni kezdik, valjon micsoda ügyködéssek lehetett tulajdonképpen megbízva. Leginkább hallani azt a nézetet, hogy a ravasz vén diplomata titkos összeköttetésben volt Garibaldival az expedítio előtt, s most oly irományok visszaszerzésében töri a fejét, melyek reánézve compromittálók lehetnének. De hogy hol rejtegetheti Garibaldi ezen irományokat őrei elől, ezt a kérdést még senki sem fejtette meg. A „France” azt állítja, hogy a varignanói parancsnok eleinte nem akarta az angol orvost magára hagyni Garibaldival, ezen előtt felöltött politikai minőségénél fogva.

Aug. 24-ig terjedő mexikói tudósítások szerint azon hó 22-én 2000 főnyi gyalogság, egy század lovasság és különféle hadiszerek érkeztek Veracruzba. E csapatok júl 5-én indultak el Algierből 14 napig pihentek Martiniqueben s partraszállás után azonnal vonultak Orizaba felé. Cberbourg-ból júl 26-tól, sept. 26-ig 10,000 ember és 3000 lo szállított Mexikóba. A belálapotokról azt írják, hogy a mexikói csapatok bizonyosan nem fognak a francziák komoly támadásának ellentállhatni; és hogy Doblado tábornok, a minisiternek többsége által támogatva, alkudozni obajt a francziákkal.

OLASZORSZÁG. Turin, sept. 22. Conforti igazságügyiminisiter benyújtotta lemondását, de a király még nem fogadta el; Conforti azonban ragaszkodik visszalépési szándékához. Utódán Teccio képviselőházi elnököt emlegetik, a ki babár nem vágyik a minisitersegre, de a képviselők elfogatása következtében fölmerült parlamenti viták folytán kellemetlenné vált állomását hajlandó volna mással fölése-relni. Kilépését a Lamarmora Cialdini fele katonai párt győzelmének tekintik s általános a hiedelem, hogy példáját Sella és Pepoli is követni fogják. Az elfogott képviselők ügye valószínűleg okul fog szolgálni a kamarák felosztására. Azon kérdés merült fel ugyanis, hogy az elfogott képviselőket a kamra előleges beegyezése nélkül is perbe lehet-e fogatni. A minisiterium e nézetlen van. De ha a törvényszék a kamra előleges beegyezése nélkül magát illetékelteneek nyilvánítaná, akkor a minisiterium a képviselőház felosztásával vágná ketté a csomót. Azt állítják, hogy ez ellenvetés Garibaldira nézve is áll. Azonban úgy látszik, hogy ez tévedésben alapszik, mert Garibaldi bár Nápolyban megválasztott is, soha sem jelent meg a kamarák ülésében, s a képviselő esküt sem tette le. Őt tehát nem is lehet képviselőnek tekinteni. Durando körjegyzékét a turini lapok, pártszínezetűkhöz képest különbözőleg bírálják meg. Az ellenzék lapoknak általában feltűnik, hogy a körjegyzékben Garibaldi igazolatik, míg a kormány itt a tábornok perbefogatása fölött tanakodik. E jegyzék hatalmas fegyver lesz Garibaldi védőinek kezében, ha a dolog csakugyan perre kerül, mit egyebíránt itbtározottan tagadnak. E közben a minisiterium Garibaldi társait amnestiálni kezdi. A 18 éven alóli önkénytesek már mind haza bocsáttattak; ugyanez fog történni azokkal is, kik testalkatuknál fogva a fegyverviselésre alkalmatlanoknak találhatnak. Ezekből kilátszik, hogy a vádlottak száma jelentékenyen megapad, és valószínűleg még találnak okokat, többek szabadon bocsátására is.

A „Tempo”-nak írják, hogy a baloldali képviselők kérvényt nyújtottak be a királyhoz, minisiteriumának megváloztatása iránt. A kérvény alá csak egyszerűen mint magán egyének, nem mint követek vannak aláírva; miután azonban mindnyajan egymás után sorban következnek, ez a kérvénynek némi hivatalos jelentőséget kölcsönöz. A követek után több fő hivatalnok ir alá, kik mérsékelt politikai gondolkodásmódjukról ismeretesek. A dolog, ugy látszik, kellemetlenül hatott a királyra, s azt mondják, hogy azon elhatározás, mely szerint az egész kabinet lekészönése fölül Pia hercegnő menyegzője után fog nyilatkozni, összefüggésben van e fellépéssel.

Garibaldi állapota, mint a „P. L.” levelezője írja, bizonyos javulás után van. Igazolja ezt sept. 15-ről Ricciardi-hoz intézett következő tartalmu levele is: „Kedves Ricciardi! Köszönet önnök és nápolyi barátimnak a küldött üdvözlét; engem a leggyöngédebb figyelem környez. Azt hiszem, nemsokára meggyógyulok. Garibaldi.” Garibaldi egyik barátja, ki jelen volt, midőn sir Partridge a sebet megvizsgálta, így ír: „Garibaldi egy kicsiny szobácskában volt. A szobában két ágy volt, amelyen a sebesült fektött, egy kis fülkéből nyult ki, ugy, hogy az ágy világosságában volt, míg a beteg arcát félhomály fűdte. Köröskörül néhány szék, a legnagyobb rendtelenségben, s azokon sebesízi eszközök, s a tábornok kardja és köpenye. A sebesült láb, melyet az orvos elől tartott, feltűnőleg sovány. A seb látása fájdalmat okoz, oly fekete és mély az. Partridge egy két műszert vett kezébe, s én önkénytelen a tábornok arcára tekinték. Halvány volt, szemét a padlásra szegéz, s kezeivel göresösen szorítá a takaróját. Az orvos műszerével kutatótt a sebben, de a beteg mozdulatlan maradt.”

A „Nat. Ztg.”-nak pedig ezt írják Garibaldi állapotáról: A tábornok aspromontei veres ingében felszök egy ágyon egy kis kabinethoz; sebesült lába párnákon van kinyújtva. Alig lehet mozdulnia. Mély hallgatásba van elmerülve, melyet csak akkor szakít félbe, ha valamit kér, vagy gyermekeit hívja. Soha sem lehet tőle panaszzót hallani. Ratazzi vagy Victor Emanuel neveit soha sem emlegeti s általában nem beszél politikáról. Olykor Tacitusból olvasgat. A hozzájárulás most szabadabb, mint kedvetben; azonban szerencsésére nem nagyon ostromolják az újságírók. Azt binné az ember, Spezziában minden szálloda zsufolva van Garibaldi látogatóival, azonban nem így van: a szállodák tirssek, Spezziában siri esend. Bármennyire tévedett legyen Garibaldi, ő ma is hő, a legférfiasbb jellem előtt. Bizonyára tisztában áll az olaszok közvéleményében Victor Emanuelnál, Cavournál, hát még Ratazzinál. Turinban nyíltan beszélnek, hogy hamis játékok ütök vele, hogy vállalatát eleinte maga

a király is támogatta. Általános a boszankodás, hogy ő fel-sege ezen aspromontei szerencsétlen áldozatát a részvét egy hangját, egyetlen kis jelét sem nyilvánította. Blnvádi keresetet senki sem hisz, mivel az igen sokat fogna napfényre hozni. Az elámitott utolsó perczig azt hitte, hogy a király csak diplomaiati eszélyességéből nyilatkozott ellene. Spezziában határozottan állították, hogy Aspromontenál a második parlamentairól egy revolvert ragadtott el, hogy magát föbe löjje és hogy csak a mellette állott Albanese orvos ügyes fogásának köszönhető, hogy szándékában meggátoltatott.

Milanoi és genuai hölgyek feliratot intéztek a királyhoz Garibaldi szabadon bocsátatása érdekében.

NÉMETORSZÁG. Berlin, sept. 27. Az urakházának csőtörtőkön ülése lesz; a hosszabb elnapolás híre külföldben is veszt bízhatóságéból. Azt mondják, hogy az urakházának költségvetési bizottmánya abban egyezett meg, hogy a küvetekházának költségvetési tervét, indokolt válaszenet kíséretében, ismételt átvizsgálásra visszautasítsa.

A szabadelvű porosz sajtó általában semmi jót sem vár az új minisiterváltozástól. Mig ugyanis a „Kreuzztg.” osztaflan örömmel üdvöli az új minisiterelnököt s reményét nyilvánítja, hogy a királyság ügye Poroszországban most már jó és erős kezekben van; hogy Bismark gróf, kinek tevékenysége és erélye mindenki előtt ismeretes, nem fog tudni ingadozásról, nem engedményekről s döntő csatát fog vívni a democratia ellen: addig a „B. A. Ztg.” keményen neki ront Bismarknak. Ugy rajzolja őt, mint egy negédes neresot, a ki nem bir Stuhl, Gerlach, Kleisz-Rezow és Wagner talentumával. A diplomaiatiból egyebet nem tud, a kül-sőségeken kívül, az államkezelésről pedig legkisebb fogalmat sincs. Nem az a mester lovas Bismark ur, a ki képes lehetne megülni a bliszke porosz paripát. A „Nat. Ztg.” így nyilatkozik: „Most már ismét egészen feudális minisiterium alatt élünk; de felettébb nehéz reactionarius rendelkezést kellene keresztülvinni, s ebez nem csak szívóssággal, de képességgel is kell bírnia, a mit pedig nem tesznek fel róla, mig nem látjuk.”

A „N. V. Ztg.” pedig egy adatot elevenít fel a gróf politikai multjából, hogy a midőn 1849-ben sept. 24-én az alkotmánynak éppen a pénzügylről szóló fejezete volt a követek házában tárgyalás alatt, az akkori követ Bismark ur e szavakat mondá: „Belgium szerencsésen ellentállott a mult évi viharoknak, s ezért a nevezett ország alkotmányát általános óvszernek tartják minden politikai baj ellen. Uraim! Oroszország is ellentállott ama viharoknak. És én nem látom át, miért nem magasztalják önök Oroszország alkotmányát.” Akkor a feudális párt azt akarta, hogy az állam költségvetése ne csak egy évre szavaztassék meg, hanem egyszer megállapítva mindaddig fenálljon, a mig új törvény változtat rajta. E rendszabály azt eredményezte volna, hogy a kormány mindaddig, mig az adott feljebb emelni nem szándékozott, országgyűlés nélkül kormányozható volt, és hogy a népképviselők adómegajánlási joga pusztá adófelelme-lési joggá törpüljön. E párt előharczosa volt Bismark ur, a ki akkor nem vihette ugyan keresztül politikai tanát, de azóta valószínűleg okultatott.

A minisiterelnök urnak a fenforgó viszály felőli néze-teiről azt mondják, hogy szerinte a kormány semmit sem áldozhat fel költségvetési javaslatából, mert az európai hely-zet olyan, hogy Poroszországnak nagy hadseregre van szük-sége, habár nem kénytelen hadi lábon állani. A két évi szolgálatidőbe nem egyezhetik belé. Ugyan azért ha a kö-vetkamara előbbi határozata mellett marad, Bismark ur fel-osztatást s a népre hivatkozást fog a koronának tanácsolni.

TÖRÜKORSZÁG. Sentariból sept. 16-ról írják az O. D. P.-nak: Már visszajött Cetinjebe Rakov Ivó sena-tor, kit Omer pasa nagy kitüntetéssel fogadott s egy szép paripával megajándékozott. A békekötés megszentésése Konstantinápolyból még nem érkezett meg. Ezen tudósítás szerint a Porta nem mondott le a hübbi adóról, hanem minimumra kívánja azt leszállíttatni; mert suzerainitása el-ismerésének némi jelt kívánja ezáltal fentartani.

Az uszicai jeleneteknek úgy látszik vége szakad. A török őrség kivonult az erdőből s átment Boszniába. Sept. 23-án néhány török hivatalnok ment Belgrádból Uszicába, hogy a várat hivatalosan átadják s gondoskodjanak, hogy a kivonuló őrség újabb összeültözéseknek kitéve ne legyen. A határozélig szerb katonai fedezet alatt mennek.

AMERIKA. Uj-York, sept. 15. Jackson Williams-portnál átkelt a Potomacra. M’Clellan és Burnside megtá-madták a külföldszövetkezteteket, a Hagerstowni magaslato-knál. Heves esata után az egyesületi csapatok nagy számu foglyot ejtettek. A külföldszövetkezteteket visszahúzódtak; az egyesületiek üldözik őket. Hir szerint Lee tábornok megse-besült, Reno tábornok elesett. A déliek vereségét 15,000 emberre teszik.

Ujabbak. Weimarban sept. 28-án 180 népkép-viselő gyűlt össze a német nemzet közügyei feletti ta-nácskozás végett. Fries elnök, Unruh és Brater alelnö-kökké választattak. Az első napi ülésben Lang József in-dítványa, mely szerint „tényleg fenálló rendi gyűlések tagjainak ezen tanácskozásokban részvétele, nem elisme-rése a népképviselők jogellenes mellőzésének” — el-fogadtatott. Ezután előterjesztett a bizottmány javaslata, melynek lényege következő: A német alkotmányjog megváloztatása csak egy szabadon választott nemzeti képviselők közreműködése alatt lehetséges. A szövetségi törvényszék alakítására vonatkozólag tervezett delegált gyűlés részvétele elutasítandó s ragaszkodni kell a par-lament és központi hatalom követeléséhez; végül az ál-lamok szövetségének egy szövetséges állammá alakításá-ra törekedni. A bizottság magáévá tette Schulze pótló in-dítványát, mely szerint Német-Ausztria belépése fenha-

gyalik, a reformokat hátráltató hatás nélkül, de az össz Ausztria kizáratik. A 29-i ülésben Bermingshausen és társai indítványozták: „A szövetséges állami egység, az 1849-i birodalmi alkotmány értelmében, politikai szükségesség; a parlamentnek szabad népválasztás kifolyásának kell lenni; Ausztriát illetőleg tartassék len a bizottmány javaslat; a végrehajtó hatalom kérdése csak a parlament közremunkálása mellett szabályoztassék.” Az indítvány elfogadtatott.

— Berlin, sept. 29. A követekházában Bismark kinyilatkoztatta, hogy a kormány az 1863. évi költségvetését visszavonja, s legközelebbi ülésben terjesztendő elé. Mi a budgetbizottmányhoz utasított. Ezen bizottmány ülésében Bismark a legközelebbi ülés szak megnyitására vonatkozólag kijelenté: hogy a kormány azt még el nem határozta, s a bekövetkező szünetidőt fegyverszünetül tekintendi, a fennforgó sur-

lódások kiegyenlítése kísérletére. A költségvetés előterjesztése ez évben megtörténhetik ugyan, megállapítása azonban nem.

— London, sept. 28. Garibaldi-meting tartott. 500 ir kiáltá: Éljen a pápa! erre a garibaldiak és irek közt összeütközés fejlődött ki, mely alkalommal sebesülések is történtek s az eső veletl véget a harcznak. Legközelebbi vasárnap ismét Garibaldi-meting. Prestonban szintén meting tartása határozatott Garibaldi javára s Róma kiürítésére.

— Turin, sept. 29. Az „Italia“ megerősíti azon birt, hogy Ratazzi a miniszterelnökséget megtartva, a külügyi tárczát is átveendi. Pepoli miniszter egy díjosztás alkalmával mondott beszédében erőiesen védelmezte az olasz egység szükségességét s köszönetet mondott Napoleon herczegnek az olasz egység védelméért a francia senatusban. A herczeg meg volt hatva.

— Roma, sept. 29. Lavalette Párisba utazott.

— Uj-York, sept. 16. A külszövetkeztettek sept. 14-én Monfordsvillenél Kentuchyban nagy vesztességgel visszavertek. A külszövetkeztettek megtámadták, sept. 10-én Fayette és Gauley között nyugati Virginiában, az egyesületi csapatokat s ez utóbbiak Ripley felé húzódtak vissza. Mason és Slidell visszahivatnak.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

October 1-jén: Nemzeti kölesön 82.85. 5% Metalliques 71.20. Bank-részvény 794.—. Hitel-részvény 218.20. Váltó Londonra 124.80. Ezüst 123.25. Arany 5.99.

September 29-kén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 71.75. Erdélyi 69.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

Sz. 3411. 1862.

Hirdetmény.

(692) (3—3)

P. p. r. ügy.

Szeben sz. kir. városa és széke tanácsa törvényszéke részéről mind azok, kiknek f. év mártius 20-án Szebenben elhalálozott ügyvéd Lehmann Mártonnak hagyatékához bár mi czim alatt valami követelésük lenne felhivatnak erre vonatkozó igényeiket, ezen hagyaték eltárgyalása keresztül vitelével megbízott cs. kir. közjegyző Gundhardt Friedrich urnál Szebenben jelen évi december 10 ig anynyival is inkább érvényesíteni, mivel ellen esetben ezen hagyatékhoz, ha az a jelentkezett követelések kifizetése által ki fogna meritődni, csak is anynyiban lenne további igényük, a menyinyiben azokat zálogjogilag illetné. Szebenben, szeptember 4-én 1862. A városi és szék törvényszéktől.

(700)

(1—1)

A folyó 1862-ik év szeptember 23-án 100 drb. cs. aranyban kitűzött lótenyészési állam-díjak az ezek odaitélését kinevezett bizottmány által következőleg osztattak ki:

I. A négytől hét éves anyakanczákra nézve kitűzött jutalmakat nyerték:

1-ör széplati birtokos Szarvadi Pál Lilla nevezetű négy éves sötét-pej kanczája Bay momustól eredett pej kancza csikójával 12 drb. cs. arany.
2-ör Darkó Károly kékesi tisztartó 5 éves pej, Bársony nevű kanczája Zodeáktól eredett sötét-pej kancza-csikóval 8 drb. cs. arany.
3-ör Farkas Károly mátei tisztartó, 7 éves pej kanczája Virág, gr. Haller Ferencz ménjétől eredett csikójával 5 drb. cs. arany.
4-er széplaki birtokos Szarvadi Károlynak 5 éves világos-pej kanczája és 5-ör Grün Izsáknak 6 éves fekete Dervis nevű kanczája, az első egy Bay-momustól, az utóbbi egy sáromberki méntől eredett csikókkal, egy egy ezüst érmet.
A kiállított anyakanczák száma hét drb. volt.

II. A három éves kancza csikók közül:

1-ör Gál Lajos bágyoni birtokos 3 éves szürke Lilla nevű kancza csikója Incitató császári méntől, 12 drb. cs. aranyat.
2-ör Özy. Kozma Andrásnének Macskásról 3 éves pej Lilla nevű kancza-csikója Istvánfi féle méntől 8 drb. cs. aranyat.
3-ör tordai Pozsonyi Antalnak 3 éves szürke Lilla nevű kancza-csikója egy ezüst érmet.
A három éves kanczacsikók között, melyeknek száma h't volt, több jutalomra érdemes nem találtatván, a fennmaradt 5 arany díj az aránylag szép számmal képviselt 2 éves kancza csikókra tartatott fenn, következő renddel osztattak ki.

III. A 2 éves kancza csikókra kitűzött díjak:

1-ör Ferenczi Károly borsai tisztartó Katieza nevű két éves pej kanczája, melynek apja Gambler, kapott 12 cs. aranyat.
2-ör Szilágyi György frátai lakosnak 2 éves pej, Lizi nevű kanczacsikója gróf Bélyi féle méntől, 8 darab császári aranyat.
3-ör Magyar József kolozsvári bérkoesinak fekete 2 éves Berta nevű csikója, melynek apja császári mén, 5 drb. cs. aranyat.
4-er Szilágyi Sándor vajdasi birtokosnak 2 éves Berta nevű szürke kanczacsikója Samham császári méntől, kapott 5 drb. cs. aranyat.
5-ör Boér Sándor alsó-bajomi, Bota József erkedi, Bota Pál patai és Magyar János felső zsuki 2 éves kancza-csikói egy egy ezüst érmet.
A kiállított 2 éves kanczacsikók száma volt tizenegy darab.

IV. Az egy éves kancza-csikókra kitűzött jutalmat kapták:

1-ör Ferenczi Károly borsai tisztartó Linka nevű Gambertől eredett szürke kancza-csikójáért 12 drb. cs. aranyat.
2-ör Farkas Károly mátei tisztartó egy pej kancza-csikójáért gr. Haller Ferencz ménjétől 8 drb. cs. aranyat.
3-ör Boér Sándor alsó-bajomi lakos egy császári méntől eredett pej kancza-csikójáért 5 darab cs. aranyat.
4-er Moga Demeter két, Bota Pál egy, és Finta Miklós egy 1 éves kancza-csikóikért egy egy ezüst érmet.
A kiállított egy éves csikók száma volt hét.
A lótenyészési díjak különösen a kiállított két éves és egy éves jeles kancza-csikókra nézve látszott kedvező eredményt gyakorolni.
Kolozsvárt, szeptember 24-én 1862.

NEM HIVATALOS.

(698)

(1—1)

Polyó év szeptember hava 25-én a M. Ludas és Kutyalva közti országúton elveszett egy záros fekete **bőr táská**, mely kívülről egy vereses szövettel volt behúva, s melyben több a kolozsvár-brassói vasút ügyben kelt irományok és magán levelek voltak csomagolva. Megtalálás esetében szívesen kérik a megtaláló illő jutalom mellett alólírott Székely-Kereszturon, tudósítani.

G y á r f á s D o m o k o s.

(70.)

Lak-változtatás.

(1—1)

LUKÁCSFI FERENCZ hités ügyvéd tisztelettel tudatja t. cz. megbízóival s az érdekeltekkel, hogy szállását a búzautezából **kismesterutczába 150 sz. házhoz tette át.** Kolozsvárt, october 2-án 1862.

(702)

Eladó tüzi-fa.

(1—3)

Kolozsvár közelében **Mikesen**, 100 hosszú 11, két éves vágott, száraz tölgy-fa jutányos áron eladó. Áráról értesülhetni Kolozsvárt, ügyvéd Rucska Jánosnál, b. hidutczában, 293 sz. alatti háznál.

Szállás változtatás.

(1—1)

BÁNYAI VITÁLIS mint ügyvéd, s mint az erdélyi ev. ref. fő Consistoriumnak és az erdélyi muzeumnak pénztárnoka, a már felmerült félreértéseknek kikerülése tekintetéből tisztelettel tudatni kívánja az érdekeltekkel, hogy itten **Kolozsvárt**, a gróf Rédey házában volt eddigi szállásáról átköltözött **belső-királyutczába 19 szám alatt** levő saját házába.

(695)

Eladó tüzi-fa.

(2—3)

M. b. Bornemisza János ur szent-lászlói jószágában **200 öl tüzi-fa eladó.** Ölinek hossza 8', szélessége 6' és magassága 7'. Arról tudomást vehetni: b. monostor-utczában, a 194-ik házszám alatt.

(697)

A t. szülékhez.

(1—3)

Miután a valódi és biztos hatású Gilisza csokoládét több évi eszme törésekkel feltalálni s azt az emberiségnek e veszélyes férgektől tökéletes megtisztítására a t. közönség elé bocsátani volt szerencsém: fájdalommal kelletik tapasztalnom azonban, hogy a fenérintett

biztos hatású GILISZA-CSOKOLÁDÉ

használatára vonatkozó programomban utasítástól a t. szülők közül többen eltérve, azt kellő időben nem használják, s így gyermekeiknél a gilisza-betegség újra meg újra fejlődik. Annál fogva tisztelettel fölhívom a t. közönséget, hogy az általam föltalált biztos hatású Gilisza-csokoládét vagy mutatkozik vagy nem a gilisza-betegség gyermekeiknél, az általam kiszolgáltatandó utasítás szerint vagy is legalább minden 3 ik hónapban használni igyekezzenek.

Egyszersmind figyelmeztetem a t. közönséget, hogy miután az utánzott gilisza-csokoládé, meglehet külföldjára nézve hasonlít ugyan az enymhez, de miután belszerkezetét az utánzók közül senki az enyimhez hasonlólag összeállítani nem képes; eszerint tulajdon készítményemnek csak az ismertessék el a t. közönség által, melynek göngyöle nevem aláírásával van jegyezve, és programomban tisztelve nevezett bizományos urak által szolgáltatik ki.

A t. Bizományosok sorozata Erdélyben:

Brassóban: Fabik Ede és Jekelius Nándor gyógyszer. **Déván** Buchler A. **Dézsen:** Krémer S. **Ersébet-városban:** Szenkovits Z. és L. **Fogarason:** Danffy J. és Masztig M. gyógyszer. **Gyergyó Sz. Miklóson:** Fröhlich gyógyszer. **Hátszegben:** Mátéfy Béla gyógyszer. **Kolozsvárt:** Schütz Károly. **K. Fejérvárt:** Sándor Rudolf gyógyszerész a csillagnál, és Fischeier E. gyógyszerész a várban. **Károlyvároson:** Benich József gyógyszer. **Szászsebesben:** Weiszörzl Adolf. **Maros-Vásárhelyt:** Burdats Alajos gyógyszer. **Nagy-Enyeden:** Bisztritsány Sándor. **Sz. Udvarhelyt:** Betzasi Manó. **Szilágy-Somlyón:** Végh Mihály, Ruszka és társa. **Sepsi-Sz. Györgyön:** Vitályos Béla. **Segesvárt:** Misselbacher fia és Teutsch. **Szebenben:** Zóhrer Ferencz. **Vajda-Hunyadon:** Marschal Károly gyógyszer. **Zilahon:** Inzom Lajos.

KRÖCZER ÁGOSTON s. k. Gyógyszerész Tokajban.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, **Wittich Józsefnél** Maros-Vásárhelyt, **Dobray Nándornál** S. Udvarhelyt, **Barthos Domokosnál** S. Szentgyörgyön

kapható:

EMICH GUSTAV NAGY KÉPES NAPTÁRA

1863-dik évre

Szerkesztik **Szokoly Victor** és **Vadnay Károly** (30 csinos fametszettel). Ára 1 frt. 40 kr. o. ért.

A tudós leánya.

Irta **Józsiika Miklós**. Uj kiadás. Három kötet 2 frt. 40 kr.

Természetrajz szóban és képekben. **Brouse után Kriesch János**. Első füzet 6 színezett aczélmetszetű táblával. Ára 1 frt.

(id. Dumas Sándor.) **A regens leánya.** Regény fordít. **Hang Ferencz**. Ára 80 kr.

(Kubinyi Lajos) **Vezér-eszmék** jobblétiünk előmozdítására. 2. kiadás. Ára 1 ft. (Józsa.) **Költemények**, irta **Ponoré Theureux Emil**. A költő arczképével, diszkötés. Ára 3 frt.

Vegyten alapvonalai. Középtanodák számára. Irta **Say Móricz**. Ára 2 frt.

Szellemi szikrák, nevezeteseb emberek köz és magán életbeni elmés rögtönzése és élces mondatai. Közli **Lauka Gusztáv**. Ára 2 frt.

A föld egyes részeinek földirati ismertetése. Brassai Sámuel kézirataiból újabb adatok szerint kiadta Kovács Antal. Ára 45 kr. (Hetter József.) **Orvosi növénytan** Latinból magyarít és bővíté Hamari Dániel. Második kiadás. Ára 70 kr. **Nayad. Földi album.** Szerkesztik: Balázs Sándor, Huszár Imre és Rózsai Antal. Első évfolyam. 3 finum aczélmetszettel. Ára 2 frt. **Fejér György magyar okmánytárhoz** évmutató. Készítette Knáusz Nándor. Ára 30 ujkr. **Kolozsvári Album.** Szerkesztik b. Bánfi Dezső, Deák Farkas, Réthi Lajos. Ára 2 ft o. é.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

Maj-számunkhoz egy félív melléklet van csatolva.

gyatlik, a reformokat hátráltató hatás nélkül, de az össz Ausztria kizáratik. A 29-i ülésben Bermingshausen és társai indítványozták: „A szövetséges állami egység, az 1849-i birodalmi alkotmány értelmében, politikai szükségesség; a parlamentnek szabad népválasztás kifolyásának kell lenni; Ausztriát illetőleg tartassék fen a bizottmány javaslata; a végrehajtó hatalom kérdése csak a parlament közremunkálása mellett szabályoztassék.” Az indítvány elfogadtatott.

— Berlin, sept. 29. A követekházában Bismarck kinyilatkoztatta, hogy a kormány az 1863. évi költségvetését visszavonja, s legközelebbi ülésben terjesztendi elé. Mi a budgetbizottmányhoz utasított. Ezen bizottmány ülésében Bismarck a legközelebbi ülésnek megnyitására vonatkozólag kijelenté: hogy a kormány azt még el nem határozta, s a bekövetkező szünidőt fegyverszünetül tekintendi, a fennforgó sur-

lódások kiegyenlítése kísérletére. A költségvetés előterjesztése ez évben megtörténhetik ugyan, megállapítása azonban nem.

— London, sept. 28. Garibaldi-meting tartott. 500 ir kiáltá: Éljen a pápa! erre a garibaldiak és irek közt összeütközés fejlődött ki, mely alkalommal sebesülések is történtek s az eső vetelt véget a harcznak. Legközelebbi vasárnap ismét Garibaldi-meting. Prestonban szintén meting tartása határozottatott Garibaldi javára s Róma kiürítésére.

— Turin, sept. 29. Az „Italia“ megerősíti azon hirt, hogy Ratazzi a miniszterelnökséget megtartva, a külügyi tárczát is átveendi. Popoli miniszter egy díjostás alkalmával mondott beszédében erélyesen védelmezte az olasz egység szükségességét s köszönetet mondott Napoleon herczegnek az olasz egység védelméért a francia szenatusban. A herczeg meg volt halva.

— Roma, sept. 29. Lavalette Párisba utazott.

— Uj-York, sept. 16. A külszövetkezetek sept. 14-én Monfordsvillenél Kentuckyban nagy veszteséggel visszaverettek. A külszövetkezetek megtámadták, sept. 10-én Fayette és Gauley között nyugati Virginiában, az egyesületi csapatokat s ez utóbbiak Ripley felé húzódtak vissza. Mason és Slidell visszahivatnak.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

October 1-jén: Nemzeti kölcsön 82.85. 5% Metalliques 71.20. Bank-részvény 794.—. Hitel-részvény 218.20. Váltó Londonra 124.80. Ezüst 123.25. Arany 5.99.

September 29-kén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 71.75. Erdélyi 69.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

Sz. 3411. 1862.

Hirdetmény.

(692)

(3—3)

P. p. r. ügy.

Szeben sz. kir. városa és széke tanácsa törvényszéke részéről mind azok, kiknek f. év martius 20-kán Szebenben elhalálozott ügyvéd Lehmann Mártonnak hagyatékához bár mi czim alatt valami követelésük lenne felhivatnak erre vonatkozólag eljárást kezdeni, hogy az elhalt ügyvédnek a közjegyzőnél Szebenben jelen évi december 10 ig anynyival is ink. esetben ezen hagyatékhoz, ha az a jelentkezett követelések k. tudni, csak is anynyiban lenne további igényük, a menynyiben Szebenben, szeptember 4-én 1862. A városi és szé-

(700)

A folyó 1862-ik év szeptember 23-án 100 drb. cs. ar. tési állam-díjak az ezek odaitélését kinevezett biz. zöleg osztattak ki:

I. A négytől hét éves anyakanczákra nézve kitűző 1-ör széplati birtokos Szarvadi Pál Lilla nevezett négy momustól eredett pej kancza csikójával 12 drb. cs. arany.

2-ör Darkó Károly kékesi tisztartó 5 éves pej, Bárson eredett sötét-pej kancza-csikóval 8 drb. cs. arany.

3-ör Farkas Károly mátei tisztartó, 7 éves pej kanczája ménjétől eredett csikójával 5 drb. cs. arany.

4-er széplati birtokos Szarvadi Károlynak 5 éves világos 5-ör Grün Izsáknak 6 éves fekete Dervis nevű kanczája az utóbbi egy sáromberki méntől eredett csikókkal, egy egy e

A kiállított anyakanczák száma hét drb. volt.

II. A három éves kancza csikók kö

1-ör Gál Lajos bágyoni birtokos 3 éves szürke Lilla eszászári méntől, 12 drb. cs. aranyat.

2-ör Özv. Kozma Andrásnének Macskásról 3 éves pej L. vánfi féle méntől 8 drb. cs. aranyat.

3-ör tordai Pozsonyi Antalnak 3 éves szürke Lilla nevű k. A három éves kancza-csikók között, melyeknek száma h

mes nem találtatván, a fennmaradt 5 arany díj az aránylag s kancza csikókra tartatott fenn, következő renddel osztattak ki

III. A 2 éves kancza csikókra kitűzőt

1-ör Ferenczi Károly borsai tisztartó Katieza nevű k. apja Gambler, kapott 12 cs. aranyat.

2-ör Szilágyi György frátai lakosnak 2 éves pej, Lizi ne. féle méntől, 8 darab eszászári aranyat.

3-ör Magyar József kolozsvári bérkoesisnak fekete 2 éves Berta nevű csikója, melynek apja eszászári mén, 5 drb. cs. aranyat.

4-er Szilágyi Sándor vajasdi birtokosnak 2 éves Berta nevű szürke kancza-csikója Samham eszászári méntől, kapott 5 drb. cs. aranyat.

5-ör Boér Sándor alsó-bajomi, Bota József erkedi, Boda Pál patai és Magyar János felső zsuki 2 éves kancza-csikói egy egy ezüst érmet.

A kiállított 2 éves kancza-csikók száma volt tizenegy darab.

IV. Az egy éves kancza-csikókra kitűzőt jutalmat kapták:

1-ör Ferenczi Károly borsai tisztartó Linka nevű Gambler-től eredett szürke kancza-csikójáért 12 drb. cs. aranyat.

2-ör Farkas Károly mátei tisztartó egy pej kancza-csikójáért gr. Haller Ferencz ménjétől 8 drb. cs. aranyat.

3-ör Boér Sándor alsó-bajomi lakos egy eszászári méntől eredett pej kancza-csikójáért 5 darab cs. aranyat.

4-er Moga Demeter két, Boda Pál egy, és Finta Miklós egy 1 éves kancza-csikóikért egy egy ezüst érmet.

A kiállított egy éves csikók száma volt hét.

A lötenyészési díjak különösen a kiállított két éves és egy éves jeles kancza-csikókra nézve látszott kedvező eredményt gyakorolni.

Kolozsvártt, szeptember 24-én 1862.

NEM HIVATALOS.

(698)

(1—1)

Folyó év szeptember hava 25-én a M. Ludas és Kutyfalva közti országúton elveszett egy záros fekete **bőr táská**, mely kívülről egy vereses szövettel volt behúzva, s melyben több a kolozsvár-brassói vasút ügyben kelt irományok és magán levelek voltak csomagolva. Megtalálás esetében szívesen kérek a megtaláló illő jutalom mellett alólított Székely-Kereszturon, tudósítani.

G y á r f á s D o m o k o s.

(70.)

Lak-változtatás.

(1—1)

LUKÁCSFI FERENCZ hités ügyvéd tisztelettel tudatja t. cz. megbízóival s az érdekeltekkel, hogy szállását a búzautezából **kismesterutczába 150 sz. házhoz tette át.** Kolozsvártt, october 2-án 1862.

(702)

Eladó tüzi-fa.

(1—3)

Kolozsvár közelében **Mikesen**, 100 hoszszu öl, két éves vágott, száraz tügly-fa jutányos áron eladó. Árálól értesülhetni Kolozsvártt, ügyvéd Rueska Jánosnál, b. hidutezában, 293 sz. alatti háznál.

(699)

Szállás változtatás.

(1—1)

BÁNYAI VITÁLIS mint ügyvéd, s mint az erdélyi ev. ref. fő Consistoriumnak és az erdélyi muzeumnak pénztárnoka, a már felmerült félreértéseknek kikerülése tekintetéből tisztelettel tudatni kívánja az érdekeltekkel, hogy itten **Kolozsvártt**, a gróf Rédey házában volt eddigi szállásáról átköltözött **belső-királyutczába 19 szám alatt levő saját házába.**

(695)

Eladó tüzi-fa.

(2—3)

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvártt, **Wittich Józsefnél** Maros-Vásárhelytt, **Dobray Nándornál** S. Udvarhelytt, **Barthos Domokosnál** S. Szentgyörgyön

kapható:

EMICH GUSTAV NAGY KÉPES NAPTÁRA

1863-dik évre

Szerkesztik **Szokoly Victor** és **Vadnay Károly** (30 csinos fametszettel).

Ára 1 frt. 40 kr. o. ért.

A tudós leánya.

Irla **Józsi**ka Miklós. Uj kiadás. Három kötet 2 frt. 40 kr.

Természetrajz szóban és képekben. Brouse után **Kriesch János**. Első füzet 6 színezett aczélmetszetű táblával. Ára 1 frt.

(id. Dumas Sándor.) **A regens leánya.** Regény fordít. **Hang Ferencz**. Ára 80 kr.

(Kubinyi Lajos) **Vezér-eszmék** jobblé-tünk előmozdítására. 2. kiadás. Ára 1 ft.

(Józsa.) **Költemények**, Irla **Ponori** **Theureck Emil**. A költő arczképével, diszkötés. Ára 3 frt.

Vegyten alapvonalai. Középtanodák számára. Irla **Say Móricz**. Ára 2 frt.

Szellemi szikrák, nevezeteseb embe- rek köz és magán életbeni elmés rögtön- zései és élces mondatai. Közli **Lauka** **Gusztáv**. Ára 2 frt.

A föld egyes részeinek földirati ismertetése. Brassai **Sámuel** kézira- taiból újabb adatok szerint kiadta Kovács Antal. Ára 45 kr.

(Hetter József.) **Orvosi növénytan** Latinból magyarit és bővíté Hamari Dániel. Második kiadás. Ára 70 kr.

Nayad. **Fürdői album.** Szerkesztik: Balázs Sándor, Huszár Imre és Ró- zsaági Antal. Első évfolyam. 3 finum aczélmetszettel. Ára 2 frt.

Fejér György magyar okmánytá- rához évmutató. Készítette Knáusz Nándor. Ára 30 ujkr.

Kolozsvári Album. Szerkesztik b. Bánffi Dezső, Deák Farkas, Réthi Lajos. Ára 2 ft o. é.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda bettiüvel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

Mai számunkhoz egy félv melléklet van csatolva.

HIRDETESEK.

(693)

(2-3)

Szíves figyelembe ajánlásul!

Volt egy idő, mikor a meglévő viszonyok nagyobb állandósággal bírtak, mint jelenleg, mikor p. o. a kézi iparnak, a közbeszédnek, arany mezeje volt, mikor a takarékos és munkás könnyen félreterelt valamit keresetéből agg napjaira, röviden, mikor az egyes is képes volt saját és övéi jövőjét biztosítani. — Ezen idő elenyészett. A viszonyok változandósága s a jelennek egyáltalában gyors fejlődése azt miveltik, hogy az egyeseknek sem szorgalma, sem birtoka nem elegendő arra, hogy jövő fennmaradása eszközeire biztosan számíthasson.

Egy ily mozgalmas időben immár, midőn az előrelátó családtyákat méltán gond fogja el, saját és övéi jövőjök iránt, valóban kedves jelenségek gyanánt kell, hogy az oly intézetek feltünjenek, melyek a bennük bizóknak gyámolító kezeket nyújtanak. S éppen ezért is támadtak, éppen korunkban, sok országokban ily intézetek, vagy is több egyes erőnek közös cél végett egyesületei, — s ezért lépett életbe hazánkban, Erdélyben is, az 1844-dik évben, „Brassai általános nyugdíj-intézet“ neve alatt, legfelsőbb jóváhagyás mellett, egy ilyen intézet.

Ezen intézet által **mindenki** (bár a legszegényebb is, hacsak tizenhét éven által, évenként 1 ft 26 krt tud osztr. értékben szerezni) **élet-hosszúig tartó jövedelmet biztosíthat magának vagy másoknak**, akármely országban tartózkodjék is, — s mégpedig bármely tetszés szerinti évi illetékek bé lehet lépni, ha csak az 1 ft 26 krral felosztható, és így 10, 100 s 1000 annyival is; az így szerzendő jövedelmek kisebb vagy nagyobb mértéke, az egyenlő koruakra nézve, szabály szerint egyedül csak az évi betételek kisebb vagy nagyobb mennyiségétől függvény.

Ezen intézetnél 100 különböző korosztályok vannak, melyekben a nyugdíj-kiszabás — osztelek — nem előre meghatározott összegek szerint történik, hanem **évenként** a meglévő pénz mennyiségéhez alkalmazódik és azon alapszik szerint szabatik ki, hogy minél kevesebb napjai vannak még gyaníthatólag hátra valamely részvényesnek, az annyival nagyobb nyugdíj-vonásban részesül, természetesen illeték fizetéséhez aránylag. — Az egyes évtársulatok, azaz: az egy és ugyanazon évben belépők, nem maradnak mintegy bezárva, s a többi korábbi és későbbi évesportozatokról elkülönítve, hanem **mindnyájan együtt egy nagy egészzé** olvadnak össze, minőlfogva egy évesportozat sem részesül mások feletti előnyökben, hanem minden haszon egyforma közös nyeresége mindnyájoknak.

Ezen intézetnél továbbá nem kell hogy a nők rólok gondoskodó férjeik holtát előbb megvárják, hanem ellenkezőleg megérhetik azon örömet, hogy szerzett nyugdíjokat sok éven át együtt élvezhetik; — a szülők, kik gyermekeiket életük első évében beteszik, ezen ő szereteteiket, már virágzó ifjú nő, vagy 18 éves erőteljes fiatal korukban, egy kezdetben ugyan mérsékelt, de idővel növekedő **évenkénti** biztos jövedelemmel látják az életbe béndu'ni. Mekkora könnyebbség ez a gondos, de nem módos szülők nézve! De milyen nyugtató a vagyonosokra nézve is, kik a másoknál naponkénti tapasztalásból okulva, tudják hogy milyen változók az életnek szerencse-adományai.

A „Brassai általános nyugdíj-intézet“ a bejövő illedekeknek csak 30 százalékból formálódik egy érintetlen, a következő részvényesek által öröklendő törzstőke, — 10 százalék, minden bármilyen névvel nevezendő igazgatási költségek fedezésére szolgál, — 60 százalék végre a kamatra kiadott tőkéből bejövő jövedelemmel együtt nyugdíj fizetésre van ugyan határozva, de e mellett önként éretődik, hogy a rész-illedekek félretétele által a nyugdíj várókra, vagy is még nem nyugdíj-képes tagokra is illő tekintet legyen; egyáltalában az szolgál zsinormértékül, hogy a **nyugdíj kiszabásokban az intézetnek erre rendelt jövedelmén soha és semmi esetre sem lehet tullepni, a mi által éppen ennek fennmaradása örök időkre biztosítva lenni látszik is.** — S így tehát nem halmozódik itt össze semmiféle nagy tőke, az első részvényes nemzedékek rováására és kárára, hanem csupán csak az említett 30 százalékok tőkésítésének törzsalapul a végett, hogy azáltal a jövedelem apránként növekedése eszközöltesse. Eként az intézet már az 1861-dik év deczembere végén 103,723 ft 54²/₁₀ krnyi érintetlen törzstőke, 260,082 ft 14 kr nyugdíjakra fordítható tőke (tartálék-tőke) és így összesen 363,805 ft 69 kr birtokosra volt, a mi **közös javuk, minden**, valamint eddig már beállott, ugy ezután beállandó részvényeseknek. — Ha már most a folytonosan növekedő törzs, sőt még a tartálék-tőke utáni magasabb kamattörzselem is inkább csak a jövő nemzedékek részükre marad is, de az ezáltal szenvedendő rövidségért az elsőbb évbéli részvényesek is kárpótoltatnak viszont némileg azáltal, hogy a nyugdíj kiszabásban reájok valamivel magasabb mérték alkalmazódik, mint a milyen különben rendes számítás szerint önként illenék, míg végre a nyugdíj-kiszabás következőleg mindenekre nézve a rendes és igaz mértékre vitédőlhetik vissza.

A „Brassai nyugdíj-intézet“ továbbá — a mi figyelemre nagyon méltó — nem kíván **semmi nemű tőkéket** betétel gyanánt részvényesektől, hanem csak 17-szeri 6 százalékos évi kamattal azon tőkének, miket a részvényeseknek más hasonló intézeteknél le kell tenniük, és így illeték vagy pénztárunktól el kell hogy vonjanak. — Ez okon semmi nemű tőkének az örökösök számára visszafizetéséről sem lehet itt is méltányosan szó, valamely részvényes kora halála alkalmával, minthogy ide éppen semmi tőké sem fizettetnek bé.

Az idősb személyekre, kikől nem kívánhatni méltányosan azt, hogy a nyugdíjvonásra 17 évig várjanak, különös tekintet van, a mennyiben számokra a várakozási idő megrövidül, de viszont az őket illető nyugdíj is aránylag megkisebbedik.

Végre, a biztonság minden belépőre nézve, a betételek és az azáltal szerzendő jogok iránt a lehetőség teljes. — Mert azonkívül, hogy az intézet hivatalnokai a választmány által képviselt egész nyugdíj-társulattól a legtekélyesebb és teljesebb függésben vannak, — azonkívül, hogy a hivatalnok k illő biztosítékkal vannak ellátva, — azonkívül, hogy a pénztárkezelésre a társaság által időről időre sajátlag e célra választottak szűkséges felügyeletet gyakorolnak, s azonkívül hogy a számadások és gyarapodásról tudósítások a lehető legnagyobb nyilvánossággal történnek, — minden nagykorú férfi részvényesnek, hogyha legalább egy teljes nyugdíjra lépett bé (a mi egyenlő tiszser 1 ft 26 krhoz osztr. ért.) helye és szava van a választmányban, mely csak Brassóban tartja ugyan gyűléseit, de a melyre a hírlapok által a választmány ülése napjáról értesítve, akármely vidéki tag is tetszése szerint megjelenhet s a brassaikkal hasonló befolyást gyakorolhat. Ezen választmány megvizsgál mindent a mi a nyugdíj-intézetet érdekli, a szabályokban szűkségesnek látszó módosításai ajánlatokat felsőbb helyre felterjeszti, s mind azt elintézi a mit a társulat javára czélyszerűnek lát, röviden, az intézetnek egész alkotta saját részvényesének kezében van és legkevésbé sem függ tett igazgatóságának vagy hivatalnokainak önkényitől.

A beállítás ezen, a fentebbiekben leirt s még eddig a maga nemében, legalább a magyar korona tartományokban, egyetlen intézetbe, állapot és korai tekintet nélkül mindenkre nézve nyitva van.

Senki sem fog, ki erre támaszkodandik, az illeték fizetési évek lefolyta után egészen elhagyatva állani. — Dúljak fel bár elemi csapások vagyonát és birtokait, a nyugdíj-intézet évenként új segédletet nyújt neki; fosszak meg bár őt mindenem szerencsétlenségek vagy lelketlen emberek sajátjától, csak néhány havak kellene s a nyugdíj-intézetből ismét folyik fog a biztos gyámolítás számára; — egy elgyengült s munkára képtelen öreg sem fog többé másoknak terhére lenni, mert életének mindenik esztendeje új gyümölcsöket termend környezetének, az általános nyugdíj-intézet által.

Szíves felszólítást intézünk azért ezennel minden emberekhez, gazdagok és szegények, élők és halottak között, a beállásra. Mégpedig ennek gyorsan kell történni, minthogy **október-hó eltelte után** a rendert **semmi nemű belépési nyilatkozatot sem lehet többé** a legjobb akarat mellett is **tekintetbe venni**.

A már beállottak pedig **sürgőzőleg felkérteknék, hogy még talán hátra lévő illedekeiket annyival inkább siessenek befizetni**, mivel a **gyűlt év vége felé, vagy is október hónap, a szerfelett összehalmozódó ügyeket a nélkül is csak nehezen lehet elintézni**.

az olyan illedekeket pedig, a melyek október vége előtt bé nem fizettetnek, az illető részvényes kárára, a személyre való tekintet nélkül **elmulasztottak gyanánt kell tekinteni és venni**, minthogy különben teljes lehetetlen is lenne az évszám-lakat idejében bezárni s a következő év január havával kiosztandó nyugdíj-mennyiségeket — miként általános s joggal követelik — idejében tudni adni.

Az új beállítások, valamint illetékfizetések is Brassóban a lópiaczon, 33. szám alatt lévő főintézetben kívüli, tetszés szerint az ügynökségnekél is megtörténhetnek.

Brassó, augusztus 22-kén, 1862.

A Brassai általános nyugdíj-intézet igazgatósága.

Főügynökségek:

Bécsben: Preidel Frigyes ur.
Buda-Pesten: Metz Vilmos ur.

Prágában: Kitzner testvér urak.
Sopronban: Zügn G. J. ur.

Ügynökségek:

Alvinczen: Istvánffy János ur.
Apáthinon Duna-Bácskában: Bartl József ur.
Békaföldön: Bőjte József ur.
Bükben Csehországban: Láztersfeld Simon ur.
Beszterczen: Láni Ede ur.
Botfalun: Horváth Péter ur.
Borog-Prundon: Tischler Antal ur.
Boros-Sebesen Magyararban Áradarm.: Harden F. ur.
Brükben Csehországban: Dietrich Ferenc ur.
Bukarestben: Frank András Ede ur.
Csernáfalun: Binder Lajos ur.
Csernoviczon Bukovinában: Korn Móríz ur.
Dézen: Voith Gergely ur.
Debreczenben: Örvény Vilmos ur.
Duppau Csehországban: Tichy A. C. ur.
Erzsebeth-udvaron: Schmidt András ur.
Essen Tóthországban: Kramer J. ur.
Feketealman: Kueres György és Ziegler M. urak.
Fejérentplonon a Bádnán: Feigl F. A. ur.
Fejéredon: Megny C. M. ur.
Földvárán: Alstüder János ur.
Foksdynon Moldovában: Römer Fr. ur.
Fümében: Dupál C. ur.
Fogarashon: Thüman Frigyes ur.
Gyergyó-Szent-Miklóson: Kristófi Antal ur.
Hévízen: Albrich Vilmos ur.
Haczfelden: Telbisz János ur.
Halmágyon: Koszta József ur.
Hermányon: Boltrész Mihály ur.
Hiltővényen: Foith János ur.
Illyefalván: T. Sára László ur.
Jassyban: Stenner Gottlieb Ágoston ur.
Kassán: Petrich C. ur.
Késmárkon Magyararban: Szepkó C. N. ur.
Kesztemén Magyararban: Reiner Adolf ur.
Kézdvárán: Csizsar Mihály ur.
Kolozsvárt: Schell Mihály ur.
Krizán: Fóris Márton ur.
Königgyúzen Csehországban: Riedl A. R. ur.
Krakóban: Kolmer Károly ur.

Kőhalmon: Nágelschmidt Ágoston ur.
Magyararban: Galter György ur.
Maros-Ujvárt: Grün Israel ur.
Marosvásárhelyt: Bell Frigyes ur.
Mező-Berényen Magyararban: Kirner Ede ur.
Migliczen Morvában: Dokopil Károly ur.
Nyiregyhádon Magyarar. Szabolcsudm. Meisels K. ur.
Neustadon Nagy-Sinkszékben: Binder János ur.
Pécsen: Rehák Gusztáv ur.
Pozsonyban: Schauer J. ur.
Prásmáron: Grosz Lőrincz ur.
Rozsnyón: Römer Károly János ur.
Reineken Helvéthonban Sz-Gallen Kantonban: Lucz-Gottier Jakab Lőrincz ur.
Sádszardoson: Leonhárd Frigyes József ur.
Sádsz-Keresztúron, egyszersmind Sz.-Erked., Sz.-Buda., Sz.-Dályá, Sz.-Kéz., Miklóseltke, Dene., Mese-és Rádósa is kihatolag: Schusztar Mih. Adolf ur.
Sádsz-Sebesen: Binder Frigyes ur.
Ságszárdon: Misselbacher Károly Fr. ur.
Seps-Fel Dobolyon: Barthia Endre ur.
Seps-Szt-Györgyön: T. Roll Károly ur.
Sáldgy-Somlyón: ifj. Lázár János ur.
Szerethen Bukovinában: Quirschfeld Ede ur.
Szegeden: Policzar Salamon ur.
Szentesen Magyararban: Weinmann Salamon ur.
Szamosújváron: Placintár Dávid ur.
Szébenben: Züner et Mathias urak.
Székely-Udvarhelyt: T. Beczasi Manó ur.
Schmenczen Magyararban: Wosniakowszky Nándor ur.
Töröczken: Koronka Antal ur.
Tordán: Scholtész János Albert ur.
Ujgyhádon: Csámer József ur.
Zalánban: T. Sára Zsigmond ur.
Zaleszczykon Gácsországban: Schildenfeldi T. Schilber Arszlán ur.
Zentán Magyararban: Wolfinger Adolf ur.
Vácon Magyararban: Reiser Fülöp ur.
Veresmarston: Cloos János ur.
Vidombákon: Türk György ur.

(613)

2/10 1862.

(7-8)

VIRÁGGYANTA (BLÜTHENHARZ)

a háziállatok termékeltensége ellen,

mint:

ménlovak, kanczák, bikák, tehének, disznók, juhok és kecskék.

A vele eszközlött kísérletek folytán mindig biztosan hat, s azért legjobban ajánlható.

A raktárnok uraknál e szer jószágáról számos bizonyítványok állnak megtekintésre.

Ára: ménlovak és bikák részére 60 kr, kanczák, tehének, disznók, juhok és kecskék részére 50 kr. osztrák értékben.

Továbbá:

KORNEUBURGI
MARHAPOR

lovak, szarvasmarhák és juhok számára

Királyi porosz és a királyi szász a. miszterium engedélyével.

Az utánzástól mint a bélyeg tilalom által törvényesen megóva.

A párisi, müncheni és bécsi állat-kímélési egylet által éremmel kitüntetve.

Az utánzástól mint a bélyegtilalom által törvényesen megóva.

Jónak találva több évi kísérletek által s egyszersmind a porosz király ő Felsége löistálóiában, ő Felsége vezérőrnagya s főlovászmestere ő nagyméltósága meghagyása folytán Willisen ur sokszoros próbáinál, dr. Knauer I. osztályu gyógyszerész és az összes királyi állások főlovósa elismerése szerint, — mindig:

LONAL: torok-mirigy, bélgörcs, étvágyhiány eseteinél, s különösen a lónak teljes épségben s tüzesen tartására.

SZARVASMARHÁK: a vérteljeslél s a tehének felpuffadásánál (szeles has), kevés, vagy rozsz t. jelésnél, melynek minősége ennek használata után meglepőleg javul, — tífűbajoknál; bornyuzás alatt ennek teheneknél alkalmazása igen előnyös, valamint a gyöngö borjuk is láthatólag fejlődnek ennek beadása miatt.

JUHNAL: máj-metely elhárítására, az altest rothadásánál s más bajainál, hol a tehetlenséget tönkre teszi.

Kapható valódi minőségben:

Kolozsvárt: Wolff J. gyógyszer.; Szébenben: Zührer F.; Dézsen: Krémer Samu; Nagyban: Popp S.; Szász-Régenben: Ditrich és Wagner; Tordán: Welits Gábor uraknál.

(391)

2/10 1862.

(15-15)

A kedvelt, kellemes zamatu valóságos

Schneebergi növény-szörp,

mint elősmert coyhítószér a hűlésből származott bajokban, u. m. a grippében, catharusban, köhögéseknél, torokgyik- és gyuladásoknál, főleg a mell- és tüdőbajoknál; látható

Kolozsvárt gyógyszerész **WOLFF J.** urnál. Továbbá: Tordán Wolff Gábor gyógyszer. Beszterczen Dietrich & Fleischer, Dézen Krémer Sámuel, Segesvárt Misselbacher J. B. Lugooson Arnold József, Megyesen Breiner C. Zalahán Mégai J. Szászudroszon Spech Gusztáv, N.-Bányán Horacek József gyógyszer., Szathmáron Turoczkó D., N.-Váradon Janky A. N.-Károlyban Schöberl K. K.-Fejérvárt Sándor R. gyógyszer., N.-Szébenben Zührer J. F. Debreczenben Föltel Nándor uraknál.

Egy üveg ára 1 ft 26 kr. osztrák értékben.

Egyszersmind a fentebbi megbízott raktáros uraknál még kapható:

TYUKSZEM-KENŐCS, a legjelesebb a maga nemében, **Schmidt** es. k. főorvostól. Egy skatulya ára 23 kr. o. é.

Rr. Behr IDEGERŐSÍTŐ KIVONATSZERÉ az ideg és test erősítésére. 70 kr. Dr. Walter ugynevezett **KELETI VIZE**, Londonból, a közsvénybe szenvedőknek. — Egy üveg ára 1 ft 5 kr. o. é.

Stub-Alpesi NÖVÉNYNEDV mell- és tüdőbetegségekben. Üvege 87 kr. o. é.

Valódi MOLL SEIDLITZ PORÁ,

mely a párisi műkiállítás arany-érmert nyert.
Középponti raktára a „Gólyahoz“ címzett gyógyszerár Bécshen, és egyedül az alább megnevezett raktárakban kapható.

Figyelmeztetés. Miután tapasztaltam, hogy az ugynevezett Seidlitz-por használati utmutatásokkal áruházi, melyek szóról szóra az enyim szerint utánozva, a közönség csalódására, még saját névalírásomat is viselik. s így módon azok külsőjokról ítélve saját gyártmányaimmal könnyen felcserélhetők lévén, bátor vagyok azért ezen hamisítások ellenében óvást mindenkit azon megjegyzéssel figyelmeztetni, miszerint az ilyen műszereknek megkülönböztetése végett, minden általam készített skatulya Seidlitz-por saját óvó bélyegemmel van ellátva, s minden egyes por-adagot magába foglaló fehér papírosan ezen esmeretű-jegy „Moll Seidlitz-pora“ (Moll's Seidlitz-Pulver) viszonyomán látható.

Ára egy bépecsételt eredeti skatulyának 1 ft 25 kr. o. é.

Használati utasítással minden nyelven.

E porok számtalan, rendkívüli esetben bebizonyult gyógyhatásuknál fogva minden eddigelő ismert házi gyógyszerek közt bizonyára a legelső helyre méltandók. A császári nagy birodalom minden részéből hozzánk beküldött több ezernyi hálaírat részletes biznyitványul szolgál, hogy azok rögzített dugulás, emésztetlenség és gyomorégés, továbbá görcsök, vesebetegség, idegbaj, szívdobogás, ideges főfájás, vértörölés, közhvény-szerű tagfájdalom, s végül hystéria, hypochondria, tartós hányási inger stb. esetében a legjobb eredménnyel használtattak, s a legártalmasabb gyógyszeredeményt vitat ki Ezen, már nagy csomaggá nőtt levelezés számtalan bizonyítványait tartalmazza azon szenvedőknek, a kik gyakran, miután az allopáthiai és vízgyógyimódot hasznaltak, ezen egyszerű házi szerhez folyamodtak és egészségüket egyszerre és állandóan visszanyerték. Ezen elismerési iratokban a nép majd minden osztálya u. m. tanítók kereskedők, kézművesek, mű észek, mezői gazdák, tanárok, hivatalnokok, katonák, sőt gyógyszerészek és orvosok is, valamint több oly mindkét nemből való egyének képviselve, a kiknél azelőtt a leghevesebb gyógyforrások a legkisebb könnyebbülést se idézték elő és a kik csupán a valódi Seidlitz-Porok rendszeres használata által lettek tökéletesen egészségesek.

Valódi minőségben kapható csupán csak

Kolozsvárt: RITTER Tr. özv. gyógyszer. Továbbá Beszterczén: Szongot György. Sz.-Agothán: Knall K. gyógyszerész. Déván: Büchler A. Brassóban: Jekelius F. Nagy-Szebenben: Müller gyógyszerész M.-Vásárhelyt: Bucher M. Burdacs N.-Bányán: Haracek. Nagy-Károlyban: Schöberl, N.-Váradon: Jánky Antal. Segesvárt: Misselbacher. Szilágy-Somlyón: Orawetz A. Vajda-Hunyadon: Marschal. Zilahon: Harmath S. F.

A fennebbi czégeknek létezik még ezeken kívül a

norvégiai hegyekről való valódi DORSCH-MAJHALZSIROLAJ raktára is

Ára egy nagyobb üvegnek 1 ft. 80 kr. egy kisebbnek 1 ft. o. é.
Az üvegek el vannak látva védmárkával és kimerítő használati utasítással.
Ez az egyetlen faj, mely minden töltés előtt vegytanilag megvizsgáltatik és czinkupakkal elzárt üvegekben küldetik el. — Ezen legtisztább és leghatályosabb majhalzsirolaj faj a dorsch-halnak leggondosabb egybegyűjtése és kiválogatása által van megnyerve, és egyáltalában semmi vegytani kezelés alá nem vonatott, hanem a bépecsételt üvegekben levő folyadék egészen épen és azon állapotban van, miként az közvetlenül a természet által nyújtott. — E valódi Dorsch-majhalzsirolaj Európának minden orvosi tekintélye által mint legjelesbb gyógyszer a mell- és tüdőbajokban, scrophulus és rachitis, köszvény és csúsz, itült bőrkürités, szeme gyulladás, ideg- és több más bajokban legsikeresebben alkalmaztatik.

MOLL A. gyógyszerész Bécshen, „zum Storch“, Tuchlauben.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

Urbér- és Tized-kárpótlási A. és B. tabellák.

MAGYAR ROMÁN-NYELVTAN

A románul tanulók számára. Szerkesztette Fekete János (Negrutin) balázsfalvi görögkegyesült érseki székesegyház korlátnok kanonok. Második, átdolgozott kiadás. Ára 1 ft. 20 kr. osztr. értékben.

UTI RAJZOK

Irta ZOMBORI GEDŐ.

I-ső kötet: Magyarország, Austria, Morva és Csehország, Németország, Holland, Belgaföld, Angolország.

II-ik kötet: Franciaország, Schweiz, Savoya és schweitz határhegyek, Olaszország, Krajna, Karantán és Steierország.

A két kötet ára 2 ft.

Törvénytudományi műszólár

Közrebesátja a m. tud. társ. II-ik kiadás. Ára 2 ft.

A NYOMORULTAK

Irta Hugó Victor, francziából fordították: Huszár Imre és Reviczky Szevér. Fantine 1—2 kötet 3 ft. Cosette 3—4. köt. 3 ft.

A váltórendtartás

a cs. kir. váltótörvény értelmében.

Népszerű magyarázat, számos gyakorlati példakkal és mintákkal, s a törvény szövegével bővíve.

Mindennemiek felvilágosítására szerkesztette Fináli Henrik Lajos, gymn. tan és a kolozsvári szab. keresk. társaság vasárnapi iskolájában rendes tanító. ára 70 k.

Csalogánydal.

Eredeti ábrándos magyar. Zongorára szerző s a két haza szépeinek ajánlja BEREZ EDE. Ára 60 kr.

JÓZSIKA MIKLÓS regénye

„KÉT ÉLET“

szeszélyes-regény. Két kötet ára 2 ft.

Protestans képes naptár

Szerkesztő tulajdonosa Dr. Ballagi Mór ur a jövő 1863-dik évi folyamból egész Erdélyre nézve nálam rendezvén egy főraktárt, a megrendeléseket egyenesen hozzám intézni kérem.

Ára a már megjelent 1863 dik évi folyamnak 40 kr.

A va ódiságért jótállás mellett.

Ajánló emlékeztetés.

A valódiságért jótállás mellett.

BORCHARDT ORVOSTUDOR

Dr. SUIN DE BOUTEMARD

1862 évi tavaszi növényekből

illatos

növényiszappana

Ára egy bépecsételt eredeti csomagban 12 k. o. é.

1 csomagcska 70 kr. o. é.

illatos

fog-pasztája.

1/2 csomagcska 35 kr. o. é.

bizonyos mennyiségű NÖVÉNYI, nevezetes illó és égvényolajos anyagokon kívül ásványi alkreszeket tartalmaz, mik e szappan hatását sajátosságossá és jellemzővé teszik. Nem csak, hogy ez a bőrt puhán s hajlékonyan tartja és ezáltal annak kipárolgását szabadabbá teszi, hanem még vegytani alkotásánál fogva fölszíviólag s változtatólágot hat a bőrre, az alsó sejtszövetre és a mirigyes szervekre, s ezeket új tevékenységre indítja. — Dr. Borchard növényiszappana annál fogva épen oly kitűnő szépitő szer, mint alkalmas arra, hogy az anynyira alkalmatlan pörselemek, fakadékok, pattanások s más bőrtisztatlanságok könnyű módon s rövid idő alatt eltávolíttassanak és a bőr az időváltozás minden hátrányos befolyásától megóvassék.

Mint tudva van, a különböző fogporok használata nemcsak nem elegendő a fogakat teljesen minden akadálytól megtisztítani hanem e szerek por-alakban az idő alatt a foghúsa részint hátrányosan batnak, részint ártalmasan a fogzománczra. Ellenben a paszta (szappan) alak oly alaknak próbáltatott ki, mely a foghúst erősítő hatásával egyszersmind a fogaknak legbizonyosabb, ártalmatlan tisztítását, valamint az egész szájjüreges annak szagára jótékony befolyást köti össze, s tehát méltán, mint legjobb érdemel ajánlatot, mi a fogak és foghús művelésére épen tartására — melyek az emberi szépség és egészség lényeges részei — s azoknak beteges szenvedésektől megóvására alkalmas.

Dr. Borchardt's AROM-MEDIC-KRAUTER-SLICE

eszközölt s hivatalosan bejegyzett czim-borítékával Dr. Suin de Boutemard mellényomott családi-czimerét s aláírása mássát viseli.

Az egyedüli hiteles raktárak fentebbi gyártmányokból kaphatók:

Kolozsvárt: WOLFF J. és KHUDI J. gyógyszer. Abrudbányán: Ferenczi Mihály; Beszterczén: Kelp és Dietrich & Fleischer; Brassóban: Steiner F.; Déván: Büchler A.; Enyeden: Bisztricsányi A.; Erzsébethelyen: Schmidt A.; Hátszeg: Mátéfi Béla gyógyszer.; Károly-Fehérvárt: Rusz János; Kézdi-Vásárhelyt: Hankó László; Kőhalomban: Melas Ed. F. gyógyszer. Maros-Vásárhelyt: Fogarasi J. D.; Medgyesen: Vandory & Brandsch; Segesvárt: Misselbacher fia és Deutsch; Sz.-Ujvárt: Placintár és fia gyógyszer.; Szász-Régenben: Wachner Traugott; Szászseben: Weisörtel Ad. G.; Szebenben: Zöhrer J. F.; Székely-Keresztúron: Binder Márton; Seps-Szentgyörgyön: Vítályos Béla; Sz.-Udvarhelyt: Kauntz J. A. gyógyszer.; Szeredában: Gozsy A.; Sz.-Somlyón: Ruszka Ignác; Tasnád: Szongott Jakab; Tordán: Velies G. és Wolff G. uraknál.

(264)

2/10

(4—6)